

ମନ୍ଦର ଦଶୀକରଣ

ଆପଣା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପରିଷିତ କରିବା

ଆଶିଷ ରାଜଚୂର

ଏହି ପୁସ୍ତକ ମାଗଣାରେ ବନ୍ଧନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ମୁଦ୍ରଣ ଓ ବନ୍ଧନ : ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କ୍ ଆଷ୍ଟ୍ ଥୁଲର୍ଡ୍ ଆଉର୍ଟ୍ରିଚ୍, ବାଙ୍ଗାଲୁରୁ, ଇନ୍ଡିଆ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୦

ଡକ୍ଟିଆ ଅନୁବାଦ : ଭାବୀ ବିଭବ ବନିଫେସ୍ କର

ଯୋଗାଯୋଗ ଠିକଣା :

All Peoples Church & World Outreach
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore - 560043
Karnataka, India

Phone : +91-80-25452617

Email : bookrequest@apcwo.org

Website : www.apcwo.org

ଆର୍ଥିକ ଭାଗୀଦାରୀ :

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କ୍ ର ସଦସ୍ୟ, ଅଂଶୀଦାର ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ମାଗଣାରେ ବନ୍ଧନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି । ମାଗଣାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଦାରା ଯଦି ଆପଣ ଆବ୍ରିକ ଆଶାର୍ଦ୍ଵାଦ ପାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ପୂନଃ ମୁଦ୍ରଣ ଓ ବନ୍ଧନ ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ଦାନ ପଠାଇ ପାରନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଦାନ କିପରି ପଠାଇବେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମର ହେବସାଇଟ୍ www.apcwo.org/giveକୁ ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ନିମ୍ନ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଶେଷ ଭାଗରେ ଥିବା ପୃଷ୍ଠା “ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କ୍ ର ଅଂଶୀଦାର ହୁଅନ୍ତୁ”କୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ଧନ୍ୟବାଦ !

ମେଲିଂ ଲିଙ୍ଗ :

ଏହି ପ୍ରକାଶନ ପକ୍ଷରୁ ନୂତନ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ସଠିକ୍ ତାକ ଠିକଣା ଆମ ନିକଟକୁ ଲମ୍ବେଇ କରି ପଠାନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଠିକଣା ଆମ ମେଲିଂ ଲିଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଆମର ଲମ୍ବେ : bookrequest@apcwo.org

ଭାରତ ଭିତରେ ମାଗଣା ବଳ ଅର୍ଦ୍ଧର :

ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ, ବାଇବଳ୍ ଅଧ୍ୟନ ଦଳରେ, ବାଇବଳ୍ କଲେଜରେ, ସେମିନାରରେ, ସଭାସମିତିରେ, ବହି ଦୋକାନରେ, ବ୍ୟବସାୟ ଲତ୍ୟାଦିରେ ମାଗଣାରେ ବନ୍ଧନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆମର ପୁସ୍ତକସବୁ ପଠାଇପାରିବୁ । ଆପଣଙ୍କ ତାକ ଠିକଣା ଓ କେତେ ଖଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଆମକୁ ଲମ୍ବେ କରି bookrequest@apcwo.org ଠିକଣାରେ ପଠାନ୍ତୁ ।

The Conquest of the Mind (Odia)

ମନ୍ଦିର ବଣ୍ଟାକରଣ

ଆପଣା ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରିବା

ଏହି ଅଧୟନ ରୂପରେଖକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ

ଏହି ଅଧୟନ ରୂପରେଖକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧୟନ, ଶୁଦ୍ଧ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା ବା ଅଭିଭାଷଣ/ ସେମିନାର୍/ ସଭାସମିତିରେ ଟୀକା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବା ଶୁଦ୍ଧଦଳରେ ଅଧୟନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ସେଠାରେ ରହିଥୁବା ବିପଶ୍ରୀସବୁକୁ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଚିତ୍ରା କରନ୍ତୁ, ବିଚାର କରନ୍ତୁ, ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିସବୁକୁ ଲେଖନନ୍ତୁ, ଶିକ୍ଷା କରିଥୁବା ସତ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରୟୋଗ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯାହାସବୁ ଶିକ୍ଷା କଲେ ସେଥିନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

୧.	ଉପକ୍ରମଣିକା	୧
୨.	ମନ - ବାଇବଳର ଦୃଷ୍ଟିରେ	୨
୨.୧	ମନର ସଙ୍ଗୀ	୨
୨.୨	ମନର ଶୁଣୁଡ଼ି	୨
୨.୩	ମନର ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ	୨
୨.୪	ମନର ତିନୋଟି ଅବସ୍ଥା	୩
୩.	ମନ - ଏକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର	୩
୩.୧	ଶାରୀରିକ ଅଭିଲାଷଗୁଡ଼ିକ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକରେ	୩
୩.୨	ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଲୋଭନ ପ୍ରକ୍ରିୟା	୩
୩.୩	ଶଯତାନର ବିଭିନ୍ନ କୌଶଳ	୩
୩.୪	ଶତ୍ରୁ କିପରି ଆମକୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରେ ଜାଣିବା	୮
୩.୫	କାମନାର ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ର	୯
୩.୬	ଦୃଢ଼ଗଡ଼ସବୁ ଗଠିତ ହେବା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା	୧୦
୩.୭	ବିପଞ୍ଜନକ ଅଗ୍ରଗତି	୧୧
୩.୮	ଆମମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ରଶତ୍ରୁ	୧୨
୩.୯	ପରିତ୍ରାଣରୂପ ଶିରପ୍ରାଣ	୧୩
୩.୧୦	ମନମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା	୧୪
୩.୧୧	ମନକୁ ବଶରେ ରଖିବା - ଶାରୀରିକ କାମନାସବୁ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା	୧୪
୩.୧୨	ମନକୁ ବଶରେ ରଖିବା - ଅଗ୍ନିବାଣସବୁକୁ ନିର୍ବାଣ କରିବା	୧୫

୩. ୧୩	ଲୋକମାନେ ଯାହାସବୁ କହନ୍ତି	୧୪
୩. ୧୪	ଦୁଷ୍ଟିତାକୁ ଜୟ କରିବା	୧୪
୩. ୧୫	ଦୃଢ଼ଗଡ଼ସବୁକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା	୧୬
୩. ୧୬	ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ	୧୬
୪. ମନର ନୂତନୀକରଣ		୧୮
୪. ୧	ପୁନର୍ଜୀନ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ମନର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ଥିଲା	୧୮
୪. ୨	ମନର ନୂତନୀକରଣ କ'ଣ ?	୧୯
୪. ୩	ଆମର ମନ ଉପରେ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଭାବ	୨୧
୪. ୪	ଆମର ମନକୁ ନୂତନୀକରଣ କରିବା କାହିଁକି ଶୁଭୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?	୨୨
୪. ୫	ଶିକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା	୨୪
୪. ୬	ଜିଶ୍ଵରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟର ଧାନ	୨୪
୪. ୭	ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ମୁଖ୍ୟ କରିବାର ଶୁଳ୍କଳା	୨୪
୪. ୮	ଆମର ପ୍ରତିକୃତିରେ ପୁଣି ଥରେ ରଙ୍ଗ ଲଗାଇବା	୨୬
୪. ୯	ଅତୀତର ନକାରାତ୍ମକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିକାର	୨୯
୪. ୧୦	ଭୁଲ ମାନସିକତାକୁ ଦୂର କରିବା	୨୯
୪. ୧୧	ମନକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା	୨୯
୪. ୧୨	ନୂତନରୂପେ ଗଠିତ ମନ	୩୦
୪. ୧୩	ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ	୩୦
୪. ୧୪	ଏକ ମନ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ	୩୧
୫. ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ବିକଶିତ କରିବା		୩୨
୫. ୧	ଆମେ କିପରି ଚିନ୍ତା କରୁ ତା'ର ପ୍ରଭାବ	୩୨
୫. ୨	ଜିଶ୍ଵରଙ୍ଗ ପରି ଚିନ୍ତା କରିବା	୩୩
୫. ୩	କିପରି ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ବିକଶିତ କରିବା ?	୩୪

୪.୪	ଶ୍ରୀତକୁଣ୍ଡ ମନର ଲକ୍ଷଣସମୂହ ପରିହାର କରନ୍ତୁ	୩୪
୪.୫	ବିଜୟୀ ଚିତ୍ତାଧାରା	୩୫
୪.୬	ମନରେ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥିରବୋଧ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ	୩୫
୪.୭	ଅବସାଦକୁ ହରାଇବା	୩୫
୫.	ଆହ୍ଵା ଓ ପ୍ରାଣର ସହୃଦୟନାମିକିତା	୩୬
୫.୧	ଆମର ବ୍ୟବହାର ନିମିତ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର ଆମକୁ ମନ ଦେଇଛନ୍ତି	୩୬
୫.୨	ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନୁମାନ	୩୮
୫.୩	ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରବକୁ ବାରିବା	୪୮
୫.୪	ସୁଜ୍ଞି ଓ ବିଶ୍ୱାସ	୩୮

୧

ଉପକ୍ରମଣିକା

“ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି, ପୁରାତନ ବିଷୟସବୁ ଲୋପ ପାଇଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟସବୁ ହୋଇଅଛି” (୨ କରିଷ୍ଟା ୪:୧୩) ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଲାଭ କରୁ, ଆମର ଆତ୍ମା ହିଁ ନୂତନ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପୁନଃସୃଜନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସ୍ଵଭାବରେ ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଆମର ମନ ଓ ଶରୀର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଲାଭ କରି ନ ଥାନ୍ତି ।

ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରାଣ ଓ ଶରୀରର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନ ଥାନ୍ତି ।

ଆତ୍ମାରେ କ’ଣ ରହିଛି ଏହା ଯଦି ବାହାରୁ ଦେଖିବା, ତେବେ:

- ପ୍ରାଣର (ମନ, ଜଣ୍ଠା ଓ ଆବେଗ) ନୂତନୀକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଶରୀର (ମାଂସିକ ସ୍ଵଭାବ) କୁଶାର୍ପିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନର ନୂତନୀକରଣ ଓ ଶରୀରର କୁଶାର୍ପଣ ଦାଯିତ୍ୱ ଜିଶ୍ଵର ଆମ ଉପରେ ନ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟନରେ ଆମେ ମନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା - ଏହାକୁ ନେଇ କ’ଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଏହା କିପରି କରାଯିବ ।

9

ମନ - ବାଇବଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ

9.1. ମନର ସଙ୍କଳିତ ପରିଚୟ

“ଶାନ୍ତିଦାତା ଜିଶୁର ସ୍ଵଯଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୂର୍ଖରୂପେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ, ପୁଣି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଡ଼ା, ପ୍ରାଣ, ଶରୀର ସମ୍ମୂର୍ଖ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପେ ରକ୍ଷିତ ହେଉ”
(୧୯୫୫ ପାଠ୍ୟରେ ୪:୨୩) ।

ପ୍ରାଣ (Soul) = ଗ୍ରୀକ୍ Psuche

ଆଡ଼ା (Spirit) = ଗ୍ରୀକ୍ Pneuma

ପ୍ରାଣ - ଜ୍ଞାନଶକ୍ତି ସଂପନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟଅଂଶ, ମନ, ଜଙ୍ଗା ଓ ଆବେଗ ।

ମନ - ମଣିଷଙ୍କ, ଚିନ୍ତା, ହେତୁ, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା, ଆବେଗ ଓ ସୃତିଶକ୍ତି ।

9.2. ମନର ଗୁରୁତ୍ବ

- ଆମର ଚିନ୍ତାସବୁ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟସବୁକୁ ନିର୍ଭାରଣ କରେ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଆମର ବ୍ୟବହାରକୁ ବିକଳ୍ପିତ କରେ । ଆମର ବ୍ୟବହାର ଆମର ଜୀବନଶୈଳୀର ରୂପ ନେଇଥାଏ ।
- ଆମର ଚିନ୍ତାସବୁ ଆମର ଆବେଗସବୁକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଆମର ଆବେଗ ଆମର ଆଡ଼ିକ, ମାନସିକ ଓ ଶାରାରିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ।
- ଆମର କଷନାସବୁ ଆମକୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବା ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇପାରେ ।
- ଆମର ସହଜାତ ମାନସିକ ଶକ୍ତିସବୁ (ଶିଖ୍ବା, କୁଣ୍ଡିବା, ଏକାଗ୍ର ହେବା, କଷନା କରିବା, ମନେ ରଖିବା ଓ ଗଭାର ଅନୁଶୀଳନ କରିବାର ଦକ୍ଷତା) ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।
- ଆମର ଆଡ଼ାରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଆମର ପ୍ରାଣ ଓ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ।
- ଜିଶୁର ଆମର ସହଜାତ ମାନସିକ ଶକ୍ତିସବୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମକୁ ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଧାରଣା, ଛବି, ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୨.୩. ମନର ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ

ଆନେକ ଆନ୍ତରିକ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ନିଜର ମନୋସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ନ ଥାଏ । ସେମାନେ କେତେକ ପାପ ଉପରେ ଜୟୀ ହୋଇ ପାରି ନ'ଥାନ୍ତି, ଆନେକ ଆସନ୍ତି ଓ ବନ୍ଦନକୁ ନେଇ ସଂଘର୍ଷ କରଥାନ୍ତି, ଜତ୍ୟାଦି । ଆନେକ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ରହିଛି, ଯାହାର ସମ୍ପର୍କ ମନ ସହିତ ରହିଥାଏ, ଯଥା:

- ଭୟ (ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି, ପରିସ୍ଥିତି, ଅଜଣା ବିଷୟରେ କୁଳୁକୁ ନେଇ, ଜତ୍ୟାଦି)
- ଏକାଗ୍ରତାର ଅଭାବ (ଜତସ୍ତ୍ରତଃ ମନ)
- ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟପ୍ତତା (କ୍ଷି-ମନା, ଅନିଶ୍ଚିନ୍ତନ)
- ନିକୃଷ୍ଟ ଆତ୍ମ-ପ୍ରତିକୃତି (ନିମ୍ନ ଆତ୍ମସନ୍ଧାନ)
- ଅସ୍ମାକାର
- ପ୍ରତାରଣା ଓ ଯୁଦ୍ଧ
- ଦୃଢ଼ଗଡ଼ସବୁ ଓ
- ମାନସିକ ରୋଗସବୁ (ଅବସାଦଗ୍ରହ, ଉନ୍ନାଦ, ସିଙ୍ଗୋଫ୍ରେନିଆ ଭଳି ମାନସିକ ରୋଗଗ୍ରହ, ଜତ୍ୟାଦି)

କ'ଣ କରିବେ ?

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ ମନ ସାମ୍ନା କରୁଥିବା ତିନୋଟି ବଡ଼ ସମସ୍ୟାକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ।

୨.୪. ମନର ତିନୋଟି ଅବସ୍ଥା

ସାଂସାରିକ ମନ, ଶାରାରିକ ମନ, ମୁତ୍ତନୀକୃତ (ଆତ୍ମିକ) ମନ

(କ) ସାଂସାରିକ ମନ

“କିନ୍ତୁ ସାଂସାରିକ ମନୁଷ୍ୟ ଶିଶୁରଙ୍କ ଆତ୍ମଙ୍କ ବିଷୟରୁଟିକ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହିସବୁ ତାହା ନିକଟରେ ମୂର୍ଖତା, ପୁଣି ସେ ସେହିସବୁ ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସେହିସବୁକୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ” (୧କରିତ୍ବୀ ୨:୧୪) ।

ଏଠାରେ ବାଇବଳ “ସାଂସାରିକ ମନୁଷ୍ୟର ବିଚାର” ବନାମ “ଆତ୍ମିକମନା ମନୁଷ୍ୟର ବିଚାର” (ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟି) ମଧ୍ୟରେ ତୁଳନା କରେ ।

ସାଂସାରିକ ମନୁଷ୍ୟ ସାଂସାରିକ ମନ ଅନୁସାରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିବା ହେତୁ:

- ସେ ଆଡ଼ାଙ୍କ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ (କାରଣ ସେହିସବୁ ତାହା ନିକଟରେ ମୂର୍ଖତା) ।
- ସେ ଆଡ଼ାଙ୍କ ବିଷୟଏବୁକୁ ଜାଣିପାରେ (ହୃଦବୋଧ କରିବା, ବୁଝିବା) ନାହିଁ (କାରଣ ସେହିସବୁକୁ ଆଡ଼ିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ) ।
ଆଡ଼ିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାର ଅର୍ଥ ଆଡ଼ାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା,
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା, ଜିଞ୍ଚାସା କରିବା, ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା, ଜେରା କରିବା ।

(ଖ) ଶାରୀରିକ ମନ

“କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଶାରୀରିକମନା, ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି,
କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆଡ଼ିକମନା, ସେମାନେ ଆଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି । କାରଣ
ଶାରୀରିକ ଭାବ ମୃତ୍ୟୁଜନକ, କିନ୍ତୁ ଆଡ଼ିକ ଭାବ ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ; ଯେଣୁ ଶାରୀରିକ ଭାବ
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁତା; କାରଣ ତାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶାଭୂତ ନୁହେଁ, ପୁଣି ବଶାଭୂତ
ହେବା ଅସମ୍ଭବ” (ରୋମୀୟ ମୁଦ୍ରାପତ୍ର : ୪-୩) ।

ଶାରୀରିକ ଭାବ (ଗ୍ରୀକ୍ Sarx) କହିଲେ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାଭାବିକ ଇଚ୍ଛା,
ରୂପି, ଭାବାବେଶ ଓ ଅଭିଳାଷକୁ ବୁଝାଏ ।

ଶାରୀରିକ ଭାବ = ଗ୍ରୀକ୍ Sarx

ଶରୀର = ଗ୍ରୀକ୍ Soma

ଶାରୀରିକ ମନ	ଆଡ଼ିକ ମନ
ଶାରୀରିକ ବିଷୟଏବୁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ନିଜର ବିଷୟଏବୁରେ, ନିଜକୁ ଆପ୍ୟାର୍ଥିତ କରିବାରେ, ଆସ୍ତାଦନ, ଚିନ୍ତା କରିବାରେ) ମନୋଯୋଗ କରିଥାଏ	ଆଡ଼ାଙ୍କ ବିଷୟଏବୁରେ ମନୋଯୋଗ କରିଥାଏ
ମୃତ୍ୟୁଜନକ	ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁତା	
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶାଭୂତ ନୁହେଁ	
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବ ନାହିଁ	

“ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଆଡ଼ିକମନା ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲା ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି ପାରିଲି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଶାରାରିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ କହିଲା ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୂରଧ ପାନ କରାଇ ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲି ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ଥିଲ, ଆଉ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ, ଯେଣ୍ଟୁ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାରାରିକ ଅଟ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜର୍ଷା ଓ ବିବାଦ ରହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଶାରାରିକ ନୁହଁ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବ ଅନୁସାରେ କି ଆଚରଣ କରୁନାହଁ ?” (୧କରିତ୍ତୀ ୩:୧-୩) ।

- ଶାରାରିକ ମନ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଶିଶୁ” ତୁଳ୍ୟ ଆଡ଼ିକଗୁଣେବୁ ପ୍ରତିପଳନ କରେ ।
- ଶାରାରିକ ମନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ ।
- ଶାରାରିକ ମନ ଜର୍ଷା, ବିବାଦ, ପ୍ରତିଦ୍ୱଦିତା ଓ ଦଳଭେଦ (କ୍ଷୁଦ୍ରଦଳ) ଆଡ଼କୁ କଢାଇନିଏ ।
- ଶାରାରିକ ମନ ଆମକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଭାବରେ ନୁହଁ, ମାତ୍ର “ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବ ଅନୁସାରେ” ଆଚରଣ କରିବାକୁ ଦେଇଥାଏ ।

(ଗ) ନୂତନୀକୃତ ମନ (ଆଡ଼ିକ ମନ)

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଅନୁରୂପୀ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଙ୍ଗା କଥଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ କଥଣ, ଏହା ପରାକ୍ରା କରି ଜାଣି ପାର, ଏଥିମିମନ୍ତ୍ରେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନୂତନୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତି ହୁଅ ” (ଗୋମୀ ୧ ୭:୨) ।

ମନର (ବୋଧାଶକ୍ତି, ଧୀମତ୍ତା) ନୂତନୀକରଣ (ଉଲ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଣିବା, ସଂଦ୍ରାର ଆଣିବା) ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତି (ଗ୍ରାକ୍ metamorphoo) ହେବା । ଏକ “ନୂତନୀକୃତ ମନ”କୁ ଆଡ଼ିକ ମନରୂପେ ବିଚାର କରାଯାଏ ।

କ’ଣ କରିବେ ?

ନିଜକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଲେଖନ୍ତୁ ଶତକଡ଼ା କେତେ ଭାଗ ଆପଣ ସାଂସାରିକ ମନ, ଶାରାରିକ ମନ ଓ ନୂତନୀକୃତ ମନ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

% ସାଂସାରିକ

% ଶାରାରିକ

% ନୂତନୀକୃତ

୩

ମନ - ଏକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର

୩.୧. ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକରେ

“ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ତୁମେ ବିଦେଶୀ ଓ ପ୍ରବାସୀ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁଛି, ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ାକରୁ ବିମୁଖ ହୁଆ, ସେଗୁଡ଼ାକ ଆଭାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ” (୧ ପିତର ୨୫:୧୧) ।

ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ାକର ବଶାତୃତ ହେଲେ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମର ମନ, ଜଙ୍ଗା ଓ ଆବେଗ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ଉଦ୍‌ବାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକାଗ୍ର ରହିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବା ଶକ୍ତି ଉତ୍ସେକକାରୀ ଆଲୋଚନାରେ ଆଗେଇ ନେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନ ଅଭ୍ୟାସରୁ ଯୋଗୁଁ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଯିବ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଶୈଳୀର ଢାଞ୍ଚା ଦୁଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେବ । ସେମାନେ ପ୍ରାଣର ବିରିନ୍ଦ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପ୍ରାଣକୁ ହଇରାଣ ହରକତ କରିବେ ବା ଦଖଲ କରିନେବେ ।

“ପରଦାରଗମୀ ପୁରୁଷ ନିଚାତ ନିର୍ବୋଧ; ଯେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବ, ସେହି ତାହା କରଇ । ସେ ଆୟାତ ଓ ଅପମାନ ପାଇବ; ପୁଣି, ତାହାର କଳଙ୍କ ମାର୍ଜନ ହେବ ନାହିଁ” (ହିତୋ ଗ:୩୨-୩୩) ।

ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଆପଣା ମନ, ଜଙ୍ଗା ଓ ଆବେଗକୁ ବିନାଶ (ନଷ୍ଟ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଧ୍ୟାପ) ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯାଏ ।

୩.୨. ପରାକ୍ଷା, ପ୍ରଲୋଭନ ପ୍ରକ୍ରିୟା

“କେହି ପରାକ୍ଷିତ ହେଲେ ମୋହର ଏହି ପରାକ୍ଷା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମ ହେଉଥିଲି ବୋଲି ନ କହୁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ମନ୍ଦରେ ପରାକ୍ଷିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ନିଜେ କାହାକୁ ପରାକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା କାମନା ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ପରାକ୍ଷିତ ହୁଏ; ତାହା ପରେ କାମନା ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ପାପ ପ୍ରସବ କରେ, ପୁଣି ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ । ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଭ୍ରାତା ହୁଆ ନାହିଁ” (ଯାକୁବ ୧:୧୩-୧୪) ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ -

- ଆପଣା କାମନା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ।
- ପ୍ରବଞ୍ଚତ ହୁଏ- ଆମର ଜଙ୍ଗା ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼େ । ଆମେ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଯାଉ ।
- କାମନା ଗର୍ଜଧାରଣ କରେ- କାମନା ନିକଟରେ ଜଣେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଦିଏ । ଏହା ଫଳରେ ସେ ପାପ କରେ ।

କୌଣସି ମନ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଯଦି ଆମର କାମନା ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ତଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ହେଉ ତେବେ ତାହା ପାପ ନୁହେଁ । ଆମେ ମନ୍ୟ ଯଦି ଆଗକୁ ବଢ଼ି ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରବଞ୍ଚତ ହେଉ, ତାହା ମନ୍ୟ ପାପ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି କାମନା ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପାପ କରୁ ।

ଆମେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନମାନଙ୍କ ମନରେ ମନ୍ୟ କାମନାସବୁ ଜାଗ୍ରତ ହେଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବେ ଦୋଷୀୟାବ୍ୟସ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ପାପ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି କାମନାଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ନିଜ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଉ ଓ ମନକର୍ମ କରୁ ବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଜଙ୍ଗାକୁତ ଭାବରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରୁ, ତେବେ ଆମେ ପାପକରୁ ।

୩.୩. ଶୟତାନର ବିଭିନ୍ନ କୌଣସି

ଶୟତାନର ପରିକଳନାରେ ମୂଳତଃ ନିମ୍ନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ରହିଥାଏ ।

(କ) ପ୍ରତାରଣା

“କିନ୍ତୁ ସର୍ବ ଆପଣା ଧୂର୍ତ୍ତତାରେ ହବାଙ୍କୁ ଯେପରି ଭୁଲାଇଲା, ସେହିପରି କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ସରଳତା ଓ ପବିତ୍ରତାରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଏ, ମୋହର ଏହି ଭୟ ହେଉଅଛି ।” (୧କରିହୁ ୧୧:୩) ।

ଶୟତାନ ହବାଙ୍କୁ ଭୁଲାଇଲା (ପୂରାପୂରି ଫୁସୁଲାଇ ବିପଥଗାମୀ କରାଇଲା) । ଶୟତାନ ତା’ର ଧୂର୍ତ୍ତତାରେ ଆମର ମନକୁ ଭୁଲାଇ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥାଏ ।

ଶୟତାନ ଜଣେ ପ୍ରତାରକ । ତେଣୁ ସେ ଆମକୁ ସତ୍ୟଠାରୁ ଦୂରକୁ ନେଇ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ମିଥ୍ୟାକୁ ସତ୍ୟରୂପେ ଦେଖାଏ ।

“ତୁମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଶୟତାନତାରୁ ଉପନ୍ଥ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାର କାମନା ସାଧନ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜା । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନରଶାତକ, ଆଉ ସେ ସତ୍ୟରେ ରହେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜଠାରୁ କହେ, କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦାର ପିତା” (ଯୋହନ୍ ୮:୪୪) ।

ଶୟତାନକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

“ସେଥୁରେ ସର୍ବ ଜଗତର ପ୍ରବଞ୍ଚକ, ଦିଆବଳ ଓ ଶୟତାନ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯେ ପ୍ରକାଷ ସର୍ପ, ସେହି ପୁରାତନ ନାଗ, ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ପୃଥ୍ବୀରେ ନିଷିଷ୍ଟ ହେଲା” (ପ୍ରକା ୧୨:୯) ।

ସେ ସମୁଦ୍ରାଯ ଜଗତକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚତ କରେ ।

(ଖ) ଅପବାଦ

ଶୟତାନ (ଗ୍ରାକ୍, Satanas) = ଅପବାଦକ

ଶୟତାନ ଭାତୃଗଣର ଅପବାଦକ

“ସେଥୁରେ ସର୍ବ ଜଗତର ପ୍ରବଞ୍ଚକ, ଦିଆବଳ ଓ ଶୟତାନ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯେ ପ୍ରକାଷ ସର୍ପ, ସେହି ପୁରାତନ ନାଗ, ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ପୃଥ୍ବୀରେ ନିଷିଷ୍ଟ ହେଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ, ପରାକ୍ରମ ଓ ରାଜ୍ୟ, ପୂଣି ତାହାଙ୍କ ଖ୍ୟାତଙ୍କର କର୍ତ୍ତାପଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କ ଅପବାଦକ, ଯେ ଦିବାରାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲା, ସେ ତେଳେ ନିଷିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି” (ପ୍ରକା ୧୨:୯-୧୦) ।

ଶୟତାନ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ଆମର ମନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏକ ନିକୃଷ୍ଟ “ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମ ପ୍ରତିକୃତି” ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟ ପାଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ନିଜକୁ “ପାପୀ, ଅଯୋଗ୍ୟ, ଦୋଷୀ, ଅଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅନୁପଯୁକ୍ତ” ମନେ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ଉରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅଜାଣତରେ ଏହିସବୁ ଚିତ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ସେପରି ଅନ୍ତେ ବୋଲି ମନେ କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦୁର୍ବଲତାର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି, ପ୍ରେରଣାଶୂନ୍ୟ ଜଣାଯାନ୍ତି; ସର୍ବଦା ଆତ୍ମ କରୁଣା, ଦୋଷୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରହନ୍ତି ଏବଂ ଏକା ପାପ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁତ୍ପୁ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଜତ୍ୟାଦି ।

(ଗ) ପରୀକ୍ଷା, ପ୍ରଲୋଭନ

“ଏଥିନିମତେ, କାଳେ ପରୀକ୍ଷକ ଦୁଃଖମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିବ ଓ ଆସମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିବ, ଏହା ଆଶଙ୍କା କରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆଉ ସହି ନ ପାରିବାରୁ ଦୁଃଖମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲି” (୧ଥେସ ୩:୪)

“ଆଉ, ପରୀକ୍ଷକ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, ତୁମେ ଯେବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାକ ଗେଟି ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ” (ମାଥୁର ୪:୩)

ଶୟତାନ ପରୀକ୍ଷକ ଅଟେ । ସେ ଆମକୁ ଫୁସୁଲାଇ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ମାନଦଣ୍ଡଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଓ ଆମକୁ ପାପଆଡ଼କୁ କଢାଇନିଏ ।

୩.୪. ଶତ୍ରୁ କିପରି ଆମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ ଜାଣିବା

“ଯେପରି ଶୟତାନ ଆସମାନଙ୍କର ଅପକାର କରିବାକୁ ସୁଯୋଗପ୍ରାୟ ନ ହୁଏ । କାରଣ ଆସମାନେ ତା’ର ସମସ୍ତ କହିନା ସମୟରେ ଅଞ୍ଜ ନୋହୁଁ” (୨କରିହୁ ୨:୧୧) ।

କହିନା (ଗ୍ରୀକ noema) = କୁଆରିସନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ, ବୋଧଶକ୍ତି, ମିଞ୍ଚାସ, ଫନ୍ଦି, ମନ, ଚିତ୍ତା, ମନର ପରିକହିନା ।

ଶୟତାନର ପରିକହିନାସବୁ ପ୍ରକୃତରେ ମନର ଶେଳସବୁ - ସେବବୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମନ ଉପରେ ଆକୁମଣ କରିବା ।

“କାରଣ ଯେ ଆସମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଲଭତାରେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଆସମାନଙ୍କର ଏପରି ମହାଯାଜକ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ପାପରହିତ ହୋଇ ଆସମାନଙ୍କ ପରି ସର୍ବତୋଭାବେ ପରାକ୍ଷିତ ହେଲେ” (ଏହ୍ର ୪:୧୪) ।

ଯାଶୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରାକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରି ଆମେ ପରାକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଉ ।

“ଯାଶୁ ପବିତ୍ରାଦ୍ଵାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯର୍ଦ୍ଦନରୁ ବାହୁଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଚାଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦ୍ଵାଙ୍କ ଦାରା ପ୍ରାତରରେ ଚାଳିତ ହୋଇ ଶୟତାନ କର୍ତ୍ତ୍ତକ ପରାକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ । ସେହିସମସ୍ତ ଦିନ ସେ କିଛି ଭୋଜନ କଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ସେହିସବୁ ଦିନ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଷୁଧିତ ହେଲେ । ସେଥିରେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମେ ଯେବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରକୁ ଗୋଟିଏ ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉପରକୁ ଘେନିଯାଇ ଏକ ମୁହଁର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପୁଥିବାର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା । ପୁଣି, ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସେ ତୁମକୁ ଏସମସ୍ତ

ଅଧ୍ୟକାର ୩ ଏସବୁର ଶିଖର୍ଯ୍ୟ ଦେବା, କାରଣ ଆମକୁ ତାହା ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଆମେ ଯାହାକୁ ଜଙ୍ଗା, ତାହାକୁ ତାହା ଦେଉ । ଅତେବ, ତୁମେ ଯେବେ ଆମ ଛାମୁରେ ପ୍ରଶାମ କରିବ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ହେବ । ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଲେଖା ଅଛି, ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କରିବ, ଆଉ କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ । ପୁଣି, ସେ ତାହାକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଘେନିଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମେ ଯେବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏଠାରୁ ତଳକୁ ଢେଇପଡ଼ି; କାରଣ ଲେଖାଅଛି, ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ; ଆଉ ଲେଖାଅଛି, କାଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଥରରେ ବାଜିବ, ଏଥ୍ପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତରେ ତୋଳି ଧରିବେ । ପୁଣି, ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତ ଅଛି, ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ନାହିଁ । ଶୟତାନ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରେ କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲା” (ଲୂକ ୪:୧-୧୩) ।

ଯଦି ଶୟତାନ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଏକ ମୁହର୍ର ମଧ୍ୟରେ ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦେଖାଇପାରିଲା ତେବେ ତାହା କେବଳ କଷନା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ।

ଯାଶୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଶୟତାନ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଘେନିଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ଠିଆ କରିଥିଲା, ତେବେ ତାହା କଷନା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଣୁ ଆମେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚୁ ଯେ ଶୟତାନ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ ମନରେ ମୂଳତଃ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେଥୁପାଇଁ ସେ ଆମର ସ୍ବାଭାବିକ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମର୍ମିରେ ବାଧାଦେଇ ତା’ର ଚିନ୍ତା, ଧାରଣା, ପ୍ରଶ୍ନା, କଷନା, ଛବି, ଜତ୍ୟାଦିକୁ ଆମ ମନରେ ପୂରାଇ ଦେଇଥାଏ ।

“କେହି ପରାକ୍ରିତ ହେଲେ ମୋହର ଏହି ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମ ହେଉଥାଇ ବୋଲି ନ କହୁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ମନ୍ଦରେ ପରାକ୍ରିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ନିଜେ କାହାକୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା କାମନା ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ପରାକ୍ରିତ ହୁଏ; ତାହା ପରେ କାମନା ଗର୍ଭଧାରଣା କରି ପାପ ପ୍ରସବ କରେ, ପୁଣି ପାପ ପୁର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ । ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଭୁନ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ” (ଯାକୁବ ୧: ୧୩-୧୭) ।

ଆମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଶୟତାନର ଚିନ୍ତା, ଚିତ୍ର, କଷନାସବୁ, ଜତ୍ୟାଦି ଆମର ଶାରୀରିକ କାମନାସବୁକୁ, ଆସନ୍ତି ଓ ଭାବାବେଶସବୁକୁ ଉତ୍ସେକ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯେତେବେଳେ ଆମର କାମନାସବୁ ଉତ୍ସେକ ହୁଏ, ଆମେ ସେବବୁ ଦ୍ୱାରା

ଆକର୍ଷଣ ହେଉ, ସେସବୁକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ଜଛା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଆମେ
ଯଦି ସଂୟମ ଆଚରଣ ନ କରୁ, ଆମେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଦେଉ ଓ ପାପରେ ପତିତ
ହେଉ ।

ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା, ମନ୍ଦ ଛବି, ମନ୍ଦ କଷନା ମନ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପ୍ରବେଶ କଲେ
ତାହା ପାପ ବୋଲି ଧରା ଯାଏ ନାହିଁ । ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା କରିବା ବା ସେହି ଚିନ୍ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣତ କରିବା ପାପ ଅଟେ ।

ଏସବୁ ଚିନ୍ତାକୁ ଆମେ ରୋକି ପାରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେସବୁ ଆମ
ମଧ୍ୟରେ ବସା ବାଷିବାରୁ ଆମେ ରୋକି ପାରିବା ।

୩.୪. କାମନାର ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ର

ହୃଦୟର ପରୀକ୍ଷା ।

“ଏଥରେ ନାରୀ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଉପାଦକ ଓ ନୟନର ଲୋଭଜନକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେବା
ନିମିତ୍ତ ବାଞ୍ଚନୀୟ ଦେଖୁ ତହିଁରୁ ଫଳ ତୋଳି ଖାଇଲେ, ପୁଣି ଆପଣା ସଙ୍ଗସ୍ଥ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ,
ସେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ” (ଆଦିପୁଣ୍ୟକ ୩:୩) ।

“ସଂସାର କିଅବା ସେଥିରେ ଥିବା ବିଷୟସବୁକୁ ପ୍ରେମ ନ କର । କେହି ଯଦି ସଂସାରକୁ ପ୍ରେମ
କରେ, ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ତାହାଠାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ, ଚକ୍ଷୁର ଅଭିଳାଷ ଓ
ଲୌକିକ ଗର୍ବ, ସଂସାରରେ ଥିବା ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସଂସାରରୁ ଉପନ୍ନ
ହୋଇଥାଏ” (୧ ଯୋହନ ୨:୧୪-୧୭) ।

(କ) ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ

ଯୌନ ଉଭେଜକ କାମନା, ଆସକ୍ତି ଓ ଭାବାବେଶସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି
ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

ହୃଦୟ ଦେଖୁଲେ “ସେହି ବୃକ୍ଷ ସୁଖାଦ୍ୟର ଉପାଦକ ।”

(ଖ) ଚକ୍ଷୁର ଅଭିଳାଷ

“ଚକ୍ଷୁର ଅଭିଳାଷ”ରେ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବା ବିଷୟ ନ ଥାଏ । ଏହା କେବଳ
ମନ୍ଦ୍ୟାଶ ଦେଇ ଦେଖିବା ଓ ଭାବିବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ
ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ଅଭିଳାଷ, କାରଣ ଏହା ମାନସିକ ସୁଖ ଲୋଡ଼ିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଟି
ଶାରୀରିକ ପରିତୋଷଣ ଖୋଜିଥାଏ ।

ହୃଦୟ ଦେଖୁଲେ ତାହା “ନୟନର ଲୋଭଜନକ” ।

(ଗ)ଲୋକିକ ଗର୍ବ

ଅପାର ଗୌରବ । ମନୁଷ୍ୟର ଗର୍ବ । ଏହି ଗର୍ବ ହେତୁ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିଥାଉ ଯେ ଆମେ ସବୁକିଛି ନିଜେ ନିଜେ କରିପାରିବା, ଜିଶୁରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ହବା ଦେଖିଲେ “ସେହି ବୃକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଞ୍ଚନୀୟ” ।

ଶୟତାନର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଲୋଭନ କାମନାର ଏହିସବୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାଏ ।

କ'ଣ କରିବେ ?

ନିଜର ମୂଳ୍ୟାୟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ କେତେଦୂର ଆକୁମଣୀୟ ଶତକଡ଼ା ହାରରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

% ଶାରାରିକ ଅଭିକାଷ

% ଚକ୍ଷୁର ଅଭିକାଷ

% ଲୋକିକ ଗର୍ବ

୩.୭. ଦୃଢ଼ଗଢ଼ସବୁ ଗଠିତ ହେବା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା

“କାରଣ ଆମେମାନେ ଶରୀରରେ ଥାଇ ଆଚରଣ କରୁଥିଲୁ ସବ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଶାରାରିକ ଭାବରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁନାହିଁ, (ଯେଣୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ଅସମସ୍ତ ଶାରାରିକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜିଶୁରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହିସବୁ ଶକ୍ତିମୁକ୍ତ ଅଟେ); ଆମେମାନେ ତର୍କବିତରକସବୁ ଓ ଜିଶୁରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ଭୂମିସାତ୍ କରୁ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ କଷମାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବନୀ କରୁ, ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବାଧ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଅବାଧତାର ପ୍ରତିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ”

(୭କରିଲ୍ଲୀ ୧୦:୩-୭) ।

- ଚିନ୍ତା
- ତର୍କବିତରକ (ଯୁଦ୍ଧ)
- କଷମା
- ଦୃଢ଼ଗଡ଼ (ଦୁର୍ଗ ବା କିଲ୍ଲା) । ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମ ମନର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଦଖଲରେ ରହିଛି ।

ଏହା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏକ ସରଳ ଚିନ୍ତା ରେ । ଚିନ୍ତା କହିଲେ ଏକ ଧାରଣା, ସଙ୍କେତ, ବାକ୍ୟ ବା ଛବି ଯାହା ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ଆମର ସ୍ଵାଭାବିକ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାଧା ଜନ୍ମାଇ ଆମ ମନରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥାଏ । ହୁଏତ କେହି କିଛି କହୁଥୁବାର ଶୁଣିବା କୌଣସି ବିଷୟ ଦେଖୁ ଏହା ଆମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ।

ଯଦି ଏହି କୁଚିନ୍ତାକୁ ତହାଳ ରୋଧ କରା ନ ଯାଏ, ଏହା ତର୍କବିତର୍କ ବା ଯୁକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ନେଇ ଯିବ । ତୁମ୍ଭରେ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ମାନଦଣ୍ଡ (“ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ଥତ”) ବା ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତି କରେ ।

ଆମ ମନରୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନଚୁପ୍ତ କଲାପରେ, ଏହି ତର୍କବିତର୍କ କଷଣା ରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଏବଂ ଆମେ ଦେଖୁ ଚିନ୍ତାରୁ ଯେଉଁ ସଙ୍କେତ ମିଳିଥିଲା ଆମେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛୁ, ତଦନ୍ତସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ । ଏହି ବିଷୟ ଆମର ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଘଟିଥାଏ, ପ୍ରାୟଶଃ ବାସ୍ତବ ଲାଗେ ।

ଯଦି କଷଣାକୁ ଭୂମିସାତ୍ର କରା ନ ଯାଏ, ଏହା ବାରମ୍ବାର ଘଟିଥାଏ ବା ବାରମ୍ବାର ତା’ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରାଯାଏ, ଫଳରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମନରେ ଏକ ଦୃଢ଼ଗଡ଼ ଗଠିତ ହୁଏ । ଦୃଢ଼ଗଡ଼ ଏକ ଗୃହ ଯାହା ଚିନ୍ତା, ତର୍କବିତର୍କ, ଯୁକ୍ତି ଓ କଷଣାସବୁକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ । ଆମ ପ୍ରାଣର (ମନ, ଜଙ୍ଗା ଓ ଆବେଗ) ଏହି ଷେତ୍ରକୁ ଶତ୍ରୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଛି, ଫଳରେ ଆମେ ଅବାଧ୍ୟତା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିତ ହୋଇଥାଉ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ବାଧ ହେବାକୁ ହେଲେ ଆମେ ଆମମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତରପ୍ରତିକରଣ କରି ଦୃଢ଼ଗଡ଼ସବୁକୁ, କଷଣାସବୁକୁ ଓ ତର୍କବିତର୍କସବୁକୁ ଭୂମିସାତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ତାକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଉଦ୍‌ଦାହରଣ

ଧରନ୍ତୁ ଜଣେ ଯୁବକ କେବେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ନାହିଁ । ଦିନେ ସେ ଜଣେ ପାଳକ/ ପ୍ରଚାରକଙ୍କୁ ଦେଖୁଲା ଯେ ଏକ ବିବାହ ଭୋଜିରେ ସେ ଏକ ଛୋଟ କପରେ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପାନ କଲେ । ଶତ୍ରୁ ଏହି ଘଟଣାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ତା’ ମନରେ ଏହି ଚିନ୍ତା ରଖିବ, “ଯଦି ପାଳକ/ ପ୍ରଚାରକ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ବି ଏହା ପିଇବାରେ ଅସୁବିଧା କିଛି ନାହିଁ ।”

ଯୁବକ ଜଣକ ତା' ମନରେ ଏହି ଚିନ୍ତା ପୋଷଣ କଲା । ତା' ପରେ ସେ ତା' ମନରେ ତର୍କବିତର୍କ କଲା- “ପ୍ରଭୁଭୋଙ୍କ ସମୟରେ ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ଦିଆଯାଏ । ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଜଳକୁ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବି ଦେଖୁଣି ପ୍ରତାରକ ମହାଶୟ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପାନ କଲେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଣି ଅମୁକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଦ୍ୟପାନ କଲେ । ମୋର ସାଙ୍ଗମାନେ ମଧ୍ୟ ମଦ ପିଅନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକୃତିର । ମୁଁ ସତର୍କ ରହିବି ଯେପରି ମୋତେ ନିଶା ନ ଧରେ । ଏହେତୁ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛି ବେଳେବେଳେ ଚିକିଏ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପିଇବା ଭଲ ହେବ” । ଏହିପରି ତା' ମନରେ ଯୁକ୍ତି ଓ ତର୍କବିତର୍କ ଲାଗି ରହେ ଯା'ଫଳରେ ସେସବୁ ଜଣକ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତମ ହୁଏ ।

ଶୀଘ୍ର କଷନାସବୁ ତା'ମନରେ ଉଚ୍ଚିମାରେ । ସେ ଦେଖେ ସେ ତା'ର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ବାରରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସରରେ ମଦ୍ୟପାନ କରୁଛି । ଏହା ପରେ ସେ ତାହା ହିଁ କଲା ଓ ବେଳେବେଳେ ମଦ୍ୟପାନ କଲା । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଦିନ ପରେ ସେ ନିଯମିତରୂପେ ମଦ୍ୟପାନ କଲା ଓ ତା'କୁ ଛାଡ଼ି ସେ ରହିପାରିଲାନି । ଏକ ଦୃଢ଼ଗତି ଏବେ ତା'ମନରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି ଓ ଯୁବକଜଣକ ଏବେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଇଛି ।

୩.୭. ବିପଞ୍ଜନକ ଅଗ୍ରଗତି

- ପ୍ରତାରଣା : ଜଣକ ବାକ୍ୟ ବା ସ୍ଥାଭାବିକ ବ୍ୟବହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତର୍କବିତର୍କ କଲେ ତାହା ପଣ୍ଡାତ୍ରଗତି, ନିବାରଣ, ଦମନ, ଅସଂଖ୍ୟ ଆଚରଣ ଆଡ଼କୁ କଢ଼ାଇ ନେବ ।
- ଅବସାଦ : ନୈରାଶ୍ୟ, ନିରାନ୍ଦା, ଦୁଃଖ, କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ହ୍ରାସ, ଆଶାଶୂନ୍ୟତା, ଅସ୍ତ୍ରରୁଚତା ।
- ଦମନ : ପେଷିତ ବା ପରାଜିତ (ବାଧକାରୀ ଚିନ୍ତାସମୂହ, ବାଧକାରୀ ଅନୁଭବସବୁ, ବାଧକାରୀ ବ୍ୟବହାର, ଅସ୍ଥାଭାବିକ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ) ।
- ମନୋଗ୍ରହଣ : ଅବରୁଦ୍ଧ, ପ୍ରେତଗ୍ରହଣ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାରଣାକୁ ଅଯୋଜିକ ଭାବେ ଧରିବିଦିବା ।
- ଦଖଳ : ବାସ କରିବା, ଅଧ୍ୟକାର କରିବା, ନିଯମଣ କରିବା, ଆଧୁପତ୍ୟ ଦେଖାଇବା, ଶାସନ କରିବା ।

၃.၇. ଆମମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ଅସତ୍ତ୍ଵ

“ଯେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ଅସତ୍ତ୍ଵର ଶାରୀରିକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣିରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହିସବୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଚେ” (୨କରିଲୀ ୧୦:୪) ।

ଜଣିର ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ଆହିକ ଯୁଦ୍ଧାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତଙ୍କାରା ଆମେ:

- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ତାକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରୁ ।
- ଜଣିରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶେଷ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ତର୍କବିତରକୁ (ଯୁଦ୍ଧ) ଭୂମିସାତ୍ କରିପାରୁ ।
- ପ୍ରତ୍ୟେକ କଷଣକୁ ହତାଶ କରିପାରୁ ।
- ଦୃଢ଼ଗଡ଼ସବୁକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିପାରୁ ।

ଆମେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଯୁଦ୍ଧାସ ପାଇଅଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:

- ଜଣିରଙ୍କ କଥୃତ ବାକ୍ୟ
ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦାହରଣ (ମାଥୁର ୪:୧-୧୧)
“ପୁଣି, ପରିତ୍ରାଣରୂପ ଶିରସାଣ ପରିଧାନ କର ଓ ଆହୁଙ୍କ ଖଢ଼ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣିରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧାରଣ କର” (ଏପିସ୍ଟୀ ୨:୧୭) ।
“ଆଉ ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସାକ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଜୟ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନ କରି ନ ଥିଲେ” (ପ୍ରକା ୧୨:୧୧) ।
- ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ
“ଆଉ, ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଏହିସବୁ ଚିହ୍ନ ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ସେମାନେ ମୋ’ ନାମରେ ଭୂତ ଛଢାଇବେ, ନୂତନ ନୂତନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବେ” (ମାର୍କ ୧୨:୧୭) ।
- ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତ
“ଆଉ ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସାକ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଜୟ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନ କରି ନ ଥିଲେ” (ପ୍ରକା ୧୨:୧୧) ।
- ଆମ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା
“ତୁମେ ଶତ୍ରୁ ଓ ପ୍ରତିହିସକଙ୍କ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣ ସକାଶୁ ଶିଶୁ ଓ ଦୁର୍ଗାପୋଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରତିପନ୍ଥ କରିଅଛ” (ଗାତ୍ର ୮:୨) ।
(ମାଥୁର ୨୧:୨ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ)

“ସେମାନଙ୍କ ଲଶ୍ଚରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଥାଉ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦିବିଧି ଖଡ଼ୁ ଥାଉ । ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ପାଇଁ, ଜନବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ” (ଗୀତ ୧୪୯:୩-୭) ।

ଯେତେବେଳେ ମନ ଚିନ୍ତାସବୁ, ତର୍କବିତର୍କ ବା କଞ୍ଚନାସବୁ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ, ଆମେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉଚାରଣ କରି (ବା ଚିନ୍ତାକରି) ସେସବୁକୁ ନା କହିବା, ଫଳରେ ସେସବୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଫଳ ହୋଇଯିବ ।

୩.୯. ପରିତ୍ରାଣରୂପ ଶିରସାଶ

“ଏଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ସର୍ବଜୟୀ ହୋଇ ଅଟଳ ରହିପାର, ଏଥୁମିମତେ ଜିଶ୍ଵରଦର ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜା ଗ୍ରହଣ କର । ଅତେବା, ସତ୍ୟରୂପ କଟିବନ୍ଧନାରେ କଟି ବାନ୍ଧି ଧାର୍ମିକତାରୂପ ଉଚ୍ଚାଶାଶ ପରିଧାନ କର, ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସୁସମାଚାର ନିମତ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜତାରୂପ ପାଦୁକା ପାଦରେ ପିଣ୍ଡ ଅଟଳ ହୋଇଥାଅ । ସେଥୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ଯଦ୍ୟାଗା ପାପାଦ୍ୟାର ଅଣ୍ଟିବାଣସବୁ ନିର୍ବାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସରୂପ ତାଳ ଧର । ପୁଣି, ପରିତ୍ରାଣରୂପ ଶିରସାଶ ପରିଧାନ କର ଓ ଆଦ୍ୟଙ୍କ ଖଡ଼ୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧାରଣ କର” (ଏପିସୀ ୩:୧୩-୧୭) ।

ପରିତ୍ରାଣରୂପ ଶିରସାଶ ମନକ୍ଷେତ୍ରକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଯଦି ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ହେଲମେଟ୍ ବା ଶିରସାଶ ନ ପିଛେ, ତେବେ ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଶଙ୍କିଆ, ପାର୍ଶ୍ଵ ବା ଖଡ଼ୁର ଶିକାର ହେବ ଓ ତା'ର ମୁଣ୍ଡ ଗଡ଼ିବ ।

ଜିଶ୍ଵର ଆୟମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଯେଉଁ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥୁରେ ଆମର ମନକୁ (ଚିନ୍ତା, ତର୍କବିତର୍କ ଓ କଞ୍ଚନା) ସଜାଇରଖୁ ଆମେ ପରିତ୍ରାଣର ଶିରସାଶ ପିଛିଥାଅ ।

- ପରିତ୍ରାଣ କ’ଣ ଓ ଏଥୁରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୂକୁ ସେସବୁକୁ ଜାଣନ୍ତୁ ।
- ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଥିବାର ବାସ୍ତବତା ବିଷୟରେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।
- ଜିଶ୍ଵର ଆୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ତଦନ୍ତସାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।
- ଏହା ନିଶ୍ଚିତତା ଦିଏ ଯେ ଆମେ ପରିତ୍ରାଣର ଶିରସାଶ ପିଛିଲୁ ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ, ଆମେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଛୁ ଓ ଆମର ମନକୁ ତଦନ୍ତସାରେ ସଜାଇରଖୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମନ ଉପରେ ଶଯତାନର ସମସ୍ତ ଆକୁମଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ମନକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବା ।

୩.୧୦. ମନମଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗୃହଣ କରିବା ।

“ଅତେବ, ଆପଣା ଆପଣା ମନରୂପ କଟି ବନ୍ଧନ କରି ସତେତନ ଥାଆ, ପୁଣି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବଞ୍ଚିବ, ସେଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଭରତୀ ରଖ” (୧ପିତର ୧:୧୩) ।

ମନ (ଖ୍ରୀକ୍ dianoia) = ଗଭୀର ଚିନ୍ତା, କଷଣା, ମନ, ବୋଧ

ମନରୂପ କଟି ବନ୍ଧନ କରନ୍ତୁ (“ଧୋତିକୁ ସଂୟମର ସହିତ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ”)

“ଏଥରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଏଲିୟଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧି ଯିତ୍ରୀଯେଳର ପ୍ରବେଶପ୍ଲାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହାରଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ” (୧ ରାଜୀ ୧୮:୪୭) ।

ନିଜର ମନକୁ ନିଜ ବଶରେ ରଖନ୍ତୁ ।

- ମୋର ମନ ମୋ’ ନିଜର ।
- ମୋର ମନ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରିବ ତାହା ମୁଁ ସ୍ଥିର କରିବ ।
- ମୋର ମନକୁ ଉତ୍ସୁତଃ ଘୂରିବୁଲିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଦେବି ନାହିଁ ।
ମୁଁ ନିଷ୍ଟିୟ ହୋଇ ରହିବି ନାହିଁ । ମୋ ମନକୁ ମୁଁ ଉଦାସ ରଖିବି ନାହିଁ ।
କୁହାୟାଏ ଏକ ଅଳୟ ମନ ଶୟତାନର କର୍ମଶାଳା ।

୩.୧୧. ମନକୁ ବଶରେ ରଖିବା - ଶାରୀରିକ କାମନାସବୁ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା

“ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କର, ସେମାନେ ଶରାରକୁ ସେଥିର କାମନା ଓ ଅଭିଳାଷ ସହିତ କୁଶରେ ହତ କରିଅଛନ୍ତି” (ଗାଲା ୫:୨୪) ।

“କାରଣ ଯଦି ଶାରୀରିକ ଭାବାନୁଷ୍ଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କର, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ଶରାରର କର୍ମସବୁକୁ ବିନାଶ କର, ତେବେ ଜୀବିତ ହେବ” (ରୋମୀ ୮:୧୩) ।

ଆମେ ଯାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା, ସେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଯଦି ଖାଇବାକୁ ଦିଆ ନ ଯାଏ, ସେ ମରିଯିବ । “ଶାରୀରିକ କାମନା ଓ ଅଭିଳାଷ” ପ୍ରତି ଆମ ଶରୀର ଓ ମନର ମଧ୍ୟ ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମେ ମୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦିରରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଥାଆ (୧ ଥେସ ୫:୨୧) ।

୩.୧୭. ମନକୁ ବଶରେ ରଖିବା - ଅଣ୍ଣିବାଣସବୁକୁ ନିର୍ବାଣ କରିବା ।

- ମୁଁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ମୋର ମନ ମୋ' ନିଜର ।
- ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଆଲୋକରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତକ୍କବିତର୍କ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଷନାକୁ ମୁଁ ବିଚାର ବା ମୂଳ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରାକୁ ଜାଣନ୍ତୁ, ଶୃଙ୍ଖଳିତ କରନ୍ତୁ ଓ କାରବାର କରନ୍ତୁ (ବିକଶିତ ବା ବିନାଶ କରନ୍ତୁ) ।
- ମୋର ନିଜ ମନକୁ ମୁଁ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନକାରାତ୍ମକ ଚିତ୍ରାରୁ ମୁହଁପାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଦଶଟି ସକାରାତ୍ମକ ଚିତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।
- ମୋ ମନରେ ମୁଁ ନୂତନ ଚିତ୍ରରୁ ଅଙ୍କନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ, ଉଶ୍ରରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୂତନ ଛବିରୁ ଓ କଷନାସବୁକୁ ମୁଁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୩.୧୮. ଲୋକମାନେ ଯାହା ସବୁ କହନ୍ତି

“ସେମାନେ ଖଢ଼ୁ ପରି ଆପଣା ଜିହ୍ଵା ଶାଶିତ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆପଣାମାନଙ୍କ କରୁବାକ୍ୟରୂପ ତୀର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି” (ଗାତ ୪୪:୩) ।

“କାହାର କାହାର ବାଚାଳତା ଖଡ଼ଗାୟାତ ପରି; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନୀର ଜିହ୍ଵା ସାପ୍ତ୍ୟଜନକ” (ହିତୋ ୧୨:୧୮) ।

“ମନୋହର ଭାଷା ମଧ୍ୟରାକ ସଦୃଶ, ତାହା ମନକୁ ସ୍ମୁମିଷ, ଅଣ୍ଣିକି ସାପ୍ତ୍ୟ” (ହିତୋ ୧୭:୨୪) ।

“ଶେଷାବସ୍ଥାରେ ତୁମେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଆ, ଏଥପାଇଁ ମନ୍ଦଶା ଶୁଣ ଓ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କର । ହେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଜ୍ଞାନର କଥାରୁ ତୁମକୁ ଭୁଲାଏ, ତାହା ଶୁଣିବାରୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୁଅ” (ହିତୋ ୧୯:୨୦, ୨୧) ।

ଲୋକମାନେ ଯାହାସବୁ କହନ୍ତି ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମେ ବିକଶିତ କରିବା ଉଚିତ ।

ଲୋକମାନେ ଯାହାସବୁ କହନ୍ତି ତାହା ଆମ ପ୍ରାଣକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମନ, ଇଚ୍ଛା ଓ ଆବେଗ) ଆଶାର୍ବାଦ କରିପାରେ ବା ଆଘାତ ଆଣି ଦେଇପାରେ ।

ତେଣୁକରି, ନକାରାତ୍ମକ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ସୀମିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଲୋକମାନେ ଯେଉଁପରୁ ନକାରାତ୍ମକ କଥା କହନ୍ତି, ତାକୁ ନିଷଳ କରିବାକୁ ଯାଇ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥାରିଛନ୍ତି, ତାହା କହନ୍ତୁ । “ମୋ’ ବିଷୟରେ ଜିଶ୍ଵର ଯାହା କହନ୍ତି ମୁଁ ତାହା ଅଟେ । ମୁଁ ଯାହା କରିପାରିବି ବୋଲି ଜିଶ୍ଵର କହନ୍ତି ମୁଁ ତାହା କରିପାରିବି । ଜିଶ୍ଵର ଯାହାସବୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ତାହା ହୋଇ ପାରିବି ।”

୩.୧୪. ଦୁଷ୍ଟିତାକୁ ଜୟ କରିବା

“ଯାହାର ମନ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସ୍ଥିର ଥାଏ, ତାହାକୁ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିରେ ରଖୁବ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖେ” (ସିଶ ୨୭:୩) ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି (shalom shalom)

ମନ (ଏବ୍ରୀ yester) = ଭାବନା, ମାନସିକ ଗଢ଼ଣ, ଯାହା ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ, କଷମା, କାର୍ଯ୍ୟ

ସ୍ଥିର ଥାଏ = ଆଉଜି ପଡ଼ିବା, ବିଶ୍ଵାମ କରିବା

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିରେ ଚାଲିବାକୁ ହେଲେ ଆମେ ଆମର ମନକୁ ଶୁଙ୍ଗଳିତ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାମ ନେବା, ନିର୍ଭର ରଖୁବା । ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ଏପରି ହେବାକୁ ହେବ ଯାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥୁବ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭରତା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଯାହାସବୁ ଫଳ ପାଇଲୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଥୁବ ।

“ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାମ ଦେବି । ମୋହର ଜ୍ଞାନାଳି ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି ମୋ’ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ ମୁଁ ମୃଦୁଶୀଳ ଓ ନମ୍ରତିର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆଭ୍ରରେ ବିଶ୍ଵାମ ପାଇବ; ଯେଣୁ ମୋହର ଜ୍ଞାନାଳି ସହଜ ଓ ମୋହର ଭାର ଉତ୍ସାହ” (ମାଥ୍ୟ ୧୧:୨୮-୩୦) ।

“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି” (୧ ପିତର ୪:୩) ।

“କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନନ୍ଦି ଦ୍ୱାରା ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିବେଦନସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଅ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ମନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ସୁରକ୍ଷା କରି ରଖୁବ” (ପିଲିପୀ ୪:୬,୭) ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଆମର ଦୁଷ୍ଟିତାସବୁକୁ ଜଣାଇବାକୁ ହେବ, ଯଦ୍ବାରା ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଆମର ହୃଦୟ ଓ ମନକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଆମର ବୋଧସବୁକୁ ତାଙ୍କର ପାଦତଳେ ଥୋଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କ'ଣ କରିବେ ?

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ତିନୋଟି ବଡ଼ ଦୁଷ୍ଟିତା କ'ଣ ?

୧.

୨.

୩.

ନୀରବ ରହନ୍ତୁ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ସମସ୍ତ
ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାଙ୍କଠାରେ ରଖନ୍ତୁ ।

୩.୧୪. ଦୃଢ଼ଗଡ଼ୁସବୁକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା

ଦୃଢ଼ଗଡ଼ୁସବୁକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିବାକୁ ହେଲେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରତିଦିନ ଚିନ୍ତା, ଉକ୍ତବିତକ ଓ କଞ୍ଚନାସବୁର ଆତ୍ୟାତ ଲାଗି ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ
ଦୃଢ଼ଗଡ଼ୁସବୁ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଅନେକ ଦିନ ଲାଗିଯାଇଛି ।

- ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ । ନିଜର ଚିନ୍ତାକୁ ବଦଳାନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।
- ସେହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଣାଇବା ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କ କରନ୍ତୁ ।

“ଆତ୍ୟବ, ତୁମେମାନେ ଜଣାଇବା ବଶାତ୍ତୁ ହୁଅ; ଶୟତାନକୁ ପ୍ରତିବାଧା କର, ତାହାହେଲେ
ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇଯିବ ।” (ଯାକୁବ ୪:୩)

- ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ (ପ୍ରତିରୋଧ) କରନ୍ତୁ ।
- ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଯଦି ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାର
ଖୋଲିଦିଏ, ତେବେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟସବୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ।
- ଜଗାଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରିପକାନ୍ତୁ । ଦୃଢ଼ଗଡ଼, ଚିନ୍ତାସବୁ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା
ଗୁହ ଅଗେ । ଏହି ଦୃଢ଼ଗଡ଼କୁ ଗଢ଼ିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଗାକୁ ଜଣାଇବା କାହାର
ସେଠାରୁ ମୁନର୍ଯ୍ୟତ କରିବାକୁ ହେବ । ଜଣାଇବା କାହାର ହାତୁଡ଼ି ସଦୃଶ ଯାହା
ସେସବୁକୁ ଖଣ୍ଡବିଖ୍ୟାତ କରିଦେବ (ଯର ୨୩:୨୯) ।

୩.୧୫. ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ

କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବା

- ନାରୀ ପ୍ରତି ଲାଲସାରୁ

“ତୁମ ଅନ୍ତରଣରେ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ଲୋଭ କର ନାହିଁ; ଅବା ତାହାର କଟାକ୍ଷରେ ତୁମକୁ
ଧରିବାକୁ ତାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ” (ହିତୋ ୨:୨୪) ।

“ତୁମେ ସ୍ବାଳୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ବଳ ଦିଅ ନାହିଁ, ଅବା ରାଜାମାନେ ଯହିଁରେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଆଛି, ତହିଁରେ ଗଢି କର ନାହିଁ” (ହିତୋ ୩୧:୩) ।

● ଭୟରୁ

“କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଭୀରୁତାର ଆତ୍ମା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଶକ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ସୁବୁଦ୍ଧିର ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି” (୭ତୀମଥ୍ ୧:୩) ।

“କେହି ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ହେଁ ଦୁଷ୍ଟ ପଳାଏ, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନେ ସିଂହ ପରି ସାହସିକ” (ହିତୋ ୨୮:୧) ।

● ଅଗ୍ରାହ୍ୟକରଣରୁ

“ଯେଶୁ ତୁମେ ଧାର୍ମିକଙ୍କୁ ଆଶାର୍ବାଦ କରିବ; ହେ ସଦାପ୍ରତ୍ରୋ, ତୁମେ ତାହାକୁ ତାଳ ପରି ଅନୁଗ୍ରହରେ ବେଷ୍ଟନ କରିବ” (ଗୀତ ୫:୧୨) ।

“ଯେଉଁମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ ବାକ୍ୟରେ ଭରସା ରଖୁଅଛି” (ଗୀତ ୧୧୯:୭୪) ।

● ଦୁଷ୍ଟିତ୍ତାରୁ

“କୌଣସି ବିଶ୍ୱଯରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଆ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱଯରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନନ୍ଦି ଦ୍ୱାରା ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ତୁମମାନଙ୍କର ନିବେଦନସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଅ । ସେଥୁରେ ସମସ୍ତ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାନ୍ତି, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ମନକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ସୁରକ୍ଷା କରି ରଖୁଅ” (ପିଲିପା ୪:୭,୭) ।

● ବିତ୍ରମ ବା ବିଶୁଙ୍ଗଳାରୁ

“କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ବିଶୁଙ୍ଗଳାର ଜିଶ୍ଵର ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଶାନ୍ତିର ଜିଶ୍ଵର, ସାଧୁମାନଙ୍କର ସବୁ ମଞ୍ଚଳୀରେ ଯେପରି ହୋଇଥାଏ” (୧ କରିପ୍ଲୀ ୧୪:୩୩) ।

● ଏକାଗ୍ରତାର ଅଭାବରୁ

“କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଭୀରୁତାର ଆତ୍ମା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଶକ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ସୁବୁଦ୍ଧିର ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି” (୭ ତୀମଥ୍ ୧:୩) ।

ଏକ ସୁସ୍ଥ ମନରେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସୃତିଶକ୍ତି, ସୁସ୍ଥ ଏକାଗ୍ରତା ଓ ଏକ ସୁସ୍ଥ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ରହିଥାଏ ।

● ଦଶାଙ୍କ (ଅଭିଯୋଗ, ଦୋଷ, ଅଯୋଗ୍ୟତା)

“ଅତେବ ଯେଉଁମାନେ ଖୁବି ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଦଶାଙ୍କ ନାହିଁ । ଉତ୍ସରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅଭିଯୋଗ କରିବ ? ଉତ୍ସର ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି । କିଏ ଦଶାଙ୍କ ଦେବ ? ଖୁବି ଯାଶୁ ତ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବରଂ ସେ ଉତ୍ୟାପିତ ହେଲେ, ସେ ଉତ୍ସରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି” (ରୋମୀୟ ୮:୧, ୩୩, ୩୪) ।

୪

ମନର ନୃତ୍ୟକରଣ

୪.୧. ପୁନର୍ଜୀବ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ମନର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ଥିଲା ?

● ଜ୍ଞାନଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ

“କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନଚକ୍ଷୁ ଜଡ଼ୀଭୂତ ହୋଇଅଛି, କାରଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାତନ ନିୟମ ପାଠ ସମୟରେ ସେହି ଆବଶ୍ୟକ ପୂର୍ବ ପରି ରହିଅଛି, ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତାରେ ସେହି ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଲୋପ ହେଉଅଛି, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ” (୨ କରନ୍ତୀ ୩:୧୪)।

“କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ଆନ୍ତର୍ଗତ ସୁସମାଚାର ଆଛାଦିତ ଥାଏ, ତାହା ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଛାଦିତ; ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଗୌରବମାତ୍ର ସୁସମାଚାରର ଆଲୋକ ଯେପରି ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ନ ହୁଏ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତପତି ଅବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିଅଛି” (୨ କରନ୍ତୀ ୪:୩,୪)।

● ଅଶୁଦ୍ଧି ଓ ଭ୍ରମ

“ଏହି ସଂସାରର ଭାବ ଅନୁସାରେ, ପୁଣି ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧ୍ୟପତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଏବେହେଁ ଅନାଜ୍ଞାବହୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି, ତାହାର ଜଙ୍ଗାନୁସାରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲ; ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବହୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆନ୍ତର୍ଗତ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆନ୍ତର୍ଗତ ଶାରାରିକ ଅଭିଲାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଶାରାରିକ ଓ ମାନସିକ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵଭାବତଃ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ” (ଏଣ୍ଟିଷୀ ୨:୧-୩)।

● ଅସାର

“ଅତେବ, ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ବିଶେଷ ଅନୁରୋଧ କରି କହୁଅଛି, ବିଜାତିମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ମନର ଅସାରତାରେ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସେହିପରି ଆଚରଣ କର ନାହିଁ” (ଏଣ୍ଟିଷୀ ୪:୧୭)।

● ଶାରାରିକ

“କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଶାରାରିକମନା, ସେମାନେ ଶାରାରିକ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମିକମନା, ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି । କାରଣ ଶାରାରିକ

ଭାବ ମୃଦ୍ୟଜନକ, କିନ୍ତୁ ଆଦ୍ଵିକ ଭାବ ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ; ଯେଣୁ ଶାରୀରିକ ଭାବ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁତା; କାରଣ ତାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶୀଭୂତ ନୁହେଁ, ପୁଣି ବଶୀଭୂତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ; ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରର ବଶରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପାତ୍ର ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ” (ରୋମାୟ ୮:୪-୮) ।

- ମନରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଶତ୍ରୁ

“ଆଉ, ପୂର୍ବେ ଦୁଷ୍ଟମ୍ କରି ଭୁମେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଓ ମନରେ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି “(କଳସୀ ୧:୨୯) ।

- ଭ୍ରମ ମନ

“ଆଉ, ଯେପରି ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ଥାକୃତ ହେଲେ, ସେହିପରି ଜିଶ୍ଵର ଅନୁଚ୍ଛିତ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମ ମତିରେ ସମର୍ପଣ କଲେ” (ରୋମାୟ ୧:୨୮) ।

- ଜାଗତିକ-ମନା

“ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାମ ବିନାଶ, ଉଦର ସେମାନଙ୍କ ଦେବତା, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଲଜ୍ଜାକୁ ଦର୍ପର ବିଷୟ ମନେ କରନ୍ତି, ପୁଣି ପାର୍ଥବ ବିଷୟଗୁଡ଼ାକରେ ଆସନ୍ତ ଅଚନ୍ତି” (ପିଲିପୀ ୩:୧୯) ।

- ସାଂସାରିକ ମନ ଦ୍ୱାରା ବୃଥା ଗର୍ବିତ

“ପୁଣି, କେହି ନମ୍ବତା ଓ ଦୂତମାନଙ୍କ ପୂଜାରେ ସତ୍ତ୍ୱପାତ୍ର ଦର୍ଶନରେ ଦେଖ୍ୟଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ାକ ଅନୁସରନ କରି ଓ ଆପଣା ସାଂସାରିକ ମନ ଦ୍ୱାରା ବୃଥା ଗର୍ବିତ ହୋଇ ମଞ୍ଚକସ୍ତ୍ରୂପ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କୁ ନ ଧରି ପୁରସ୍କାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ କରୁ” (କଳସୀ ୨:୧୮) ।

- କଳୁଷିତ ମନ

“ଶୁତି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତହିଁ ଶୁତି; କିନ୍ତୁ କଳୁଷିତ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଷୟ ଶୁତି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଓ ବିବେକ ଉଭୟହିଁ କଳୁଷିତ” (ତିତେସ ୧:୧୪) ।
ପୁନର୍ଜୀନ୍ମ ପରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସାର ଏହିସବୁ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ବଜାୟ ରହିପାରେ ।

୪.୯. ମନର ନୃତ୍ୟନୀକରଣ କ'ଣ ?

“ଭୁମେମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଅନୁରୂପୀ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଭୁମେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଙ୍ଗା କଥଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭମା, ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ କଥଣ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଜାଣିପାର, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନୃତ୍ୟନୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତି ହୁଅ” (ରୋମା ୧ ୨:୨) ।

ମନର (ବୋଧ ଶକ୍ତି, ଧୀମରା) ନୂତନୀକରଣ (ଉଲ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଣିବା, ସଂକ୍ଷାର ଆଣିବା) ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତି ହେବା ।

“ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରାତନ ଆଚରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁ ପୁରାତନ ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରବଞ୍ଚନାର ବିଳାସିତା ଅନୁସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଉଅଛି, ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ନୂତନୀକୃତ ହୋଇ, ଯେଉଁ ନୂତନ ସ୍ଵଭାବ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ଧାର୍ମିକତା ଓ ସତ୍ୟର ପରିତ୍ୱରତରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି, ତାହା ପରିଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛ” (ଏପିସୀ ୪:୧୨-୧୪) ।

ଆମ ମନର ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀରେ ଆମେ ନୂତନୀକୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

“ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣାର ପଥ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଆପଣା ସଙ୍କଷ୍ଟ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ; ପୁଣି, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, ତହିଁରେ ସେ ତାହାକୁ ଦୟା କରିବେ; ଆଉ, ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, କାରଣ ସେ ବହୁଳରୂପରେ କ୍ଷମା କରିବେ । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ବର ସଙ୍କଷ୍ଟସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍କଷ୍ଟ ପରି ନୁହେଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାର୍ଗସକଳ ଆମ୍ବର ମାର୍ଗ ପରି ନୁହେଁ । କାରଣ ପୃଥିବୀ ଅପେକ୍ଷା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଯେପରି ଉଚ୍ଚ, ସେପରି ଆମ୍ବର ମାର୍ଗସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ଓ ଆମ୍ବର ସଙ୍କଷ୍ଟସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍କଷ୍ଟ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ଅଟେ” (ଯିଶ୍ଵା ୪୪:୩-୫) ।

ପଥସବୁ (ଏବ୍ରୀ derek) = ଏକ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ର; ସାଙ୍କେତିକଭାବେ ଜୀବନର ଗତିପଥ ବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ, ପ୍ରଥା, ଧାରା, ଯାତ୍ରା ।

“ଆମ ମନର ନୂତନୀକରଣ”ରେ ଆମେ ଶାରାରିକ, ପାର୍ଥିବ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ଚିତ୍ତାଧାରା ଓ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିତ୍ତାଧାରା ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗସବୁକୁ ଅନୁସରଣ କରୁ ।

“ଆଉ ପବିତ୍ରାଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ଉଭାରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ତାହା ଏହି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସେହିସବୁ ଲୋଖୁବା” (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୧୪-୧୭) । (ଏବ୍ରୀ ୮:୧୦-୧୨ କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଆମର ଚିତ୍ତାଭାବନା ଓ କଷ୍ଟନାସବୁରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଲିପିବନ୍ଦ ହୋଇ ରହୁ ବୋଲି ଜିଶ୍ଵର ଜଛୁ କରନ୍ତି । ମନର ନୂତନୀକରଣ ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ, ଯୌନଃପୁନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଏହା ସବୁ ସମୟରେ ଚାଲୁ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ କିଛି ଜାଣିବାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମର ମନ ନୂତନୀକୃତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଆମର ମନ ଯଦି କେଡ଼େକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନୀକୃତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଆମେ କହୁଁ, ତେବେ ଆମ ଜୀବନରେ (ବ୍ୟବହାରରେ) ସେସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଦରକାର ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଆମେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଥାଏ । ତେବେ ପ୍ରକୃତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମ ମନର ନୂତନୀକରଣ କରିଥାଏ ।

୪.୩. ଆମର ମନ ଉପରେ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଭାବ

“କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟପାଧକ, ପୁଣି ଦ୍ୱିଧାର ଖତ୍ରାନୀରୁ ତୀଷ୍ଠତର, ଆଉ ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମା, ଗ୍ରହୀ ଓ ମଜାର ବିଛେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଚେଦକ ଏବଂ ହୃଦୟର ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବର ସୁନ୍ଧର ବିଚାରକ ଅଟେ” (ୟୋହନ୍ ୪:୧୨)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମର ଚିନ୍ତାସକଳ, କଞ୍ଚନାସବୁ ଓ ମନର ଭାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର (ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ) କରିଥାଏ । ଏହା ଅନୁସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ତା, ତର୍କବିତର୍କ, କଞ୍ଚନାକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଚାର (ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ, ଓଜନ) କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

“ଅତ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ଅଶୁଭିତା ଓ ସବୁପକାର ଦୁଷ୍ଟତା ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଯେଉଁ ରୋପିତ ବାକ୍ୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ, ତାହା ନମ୍ରଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର” (ଯାକୁବ୍ ୧:୨୧)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ରୋପିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ହେଲେ, ଆମର ପ୍ରାଣକୁ ଏହା ପରିତ୍ରାଣ (ଗ୍ରାକ୍ sodzo = ଉତ୍ତର କରିବା, ରକ୍ଷା କରିବା, ସୁନ୍ଧର କରିବା) କରିବ ।

“ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ ପରିଷ୍ଫେତ ହୋଇସାରିଅଛ” (ଯୋହନ୍ ୧୪:୩)

“ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ” (ଯୋହନ୍ ୧୭:୧୭)

“ଯେପରି ବାକ୍ୟ ଓ ଜଳପ୍ରକାଳନ ଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାକୁ ପରିଷ୍କାର କରି ପବିତ୍ର କରନ୍ତି” (ୱେଦିଷ୍ଵ ୪:୨୭)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆମମାନଙ୍କ ମନ ଓ ଚିନ୍ତାସବୁକୁ ‘ଘୋଟ’ ଓ ‘ପରିଷ୍କାର’ କରିବାର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି ।

“ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହୁ ହୋଇ ନିଷ୍ପତ ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ ନିମତ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଆହ୍ଵାକୁ ଶୁଚି କରିଥିବାରୁ ଅନ୍ତର ସହ ଏକାଗ୍ରଭାବେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର” (୧ ପିତର ୧:୨୯) ।

“ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଦିତାଯ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ଉତ୍ସ ପଡ଼ରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରୁ ସ୍ନାରଣ କରାଇ ତୁମମାନଙ୍କ ସରଳ ମନକୁ ଉଭେଜିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି” (୨ ପିତର ୩:୧) ।

ବାକ୍ୟକୁ ଧାନ କରିବା ଓ ସତ୍ୟର ବାଧ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମର ମନ ଶୁଚି ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁଚି ମନ ଶୟତାନର ଆକୁମଣରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏପରି ମନରେ ଶୟତାନର ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ବସା ବାନ୍ଧି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

୪.୪. ଆମର ମନକୁ ନୂତନୀକରଣ କରିବା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?

- ଜଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଓ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ

“ଯାଶୁ ଉଭର ଦେଲେ, ପ୍ରଧାନ ଆଜ୍ଞା ଏହି, ହେ ଜୟାଏଲ, ଶୁଣ, ପ୍ରଭୁ ଆସମାନଙ୍କ ଜଶ୍ଵର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ; ଆଉ, ତୁମେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ, ସମସ୍ତ ମନ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଜଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର । ଦିତାଯଟି ଏହି, ତୁମେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସାକି ଆହ୍ଵାଳ୍ୟ ପ୍ରେମ କର । ଏହି ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ଆଉ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଆଜ୍ଞା ନାହିଁ” (ମାର୍କ ୧୨:୨୯-୩୧) ।

ମାର୍କ ୧୨:୩୦ ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ‘ମନ’ (ଗ୍ରାକ dianoia) = ଗଭୀର ଚିନ୍ତା, କଷତିନା, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ।

- ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାପାଇଁ

“ଅତ୍ୟବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା ହେତୁ ବିନତି କରୁଅଛି, ତୁମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସଜୀବ, ପବିତ୍ର ଓ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ବଳିରୂପେ ଉଷ୍ଣର୍ଗ କର, ଏହା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦରୀ ଉପାସନା । ତୁମେମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଗର ଅନୁରୂପୀ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ଜାଣା କାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭମା, ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ କାଣ, ଏହା ପରାକ୍ଷା କରି ଜାଣିପାର, ଏଥନିମତ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନୂତନୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତ ହୁଅ” (ରୋମା ୧୨:୧-୨) ।

ଆମର ମନ ଶିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନୂତନୀକୃତ ହେଲେ ଆମର ଚିତ୍ତାଧାରା,
ଆବେଗ ଓ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସକଳ, ଆଚାର ଓ ଜୀବନଶୈଳୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ
ହେବ ।

● ଶିଶୁରଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ପରାକ୍ଷା କରି ଜାଣିବା ପାଇଁ

“ଅତେବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଶିଶୁରଙ୍କ ଦୟା ହେତୁ ବିନଦି କରୁଥାଇ, ତୁମେମାନେ
ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସଜାବ, ପବିତ୍ର ଓ ଶିଶୁରଙ୍କ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ବଳିରୂପେ ଉପର୍ଗ କର, ଏହା ତ
ତୁମମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଉପାସନା । ତୁମେମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଗର ଅନୁରୂପୀ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ
ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଶିଶୁରଙ୍କ ଲଜ୍ଜା କଥା ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭମ, ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ କଥାଣ, ଏହା
ପରାକ୍ଷା କରି ଜାଣିପାର, ଏଥିମିତାକେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନୂତନୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତତ
ହୁଅ” (ଗୋମା ୧ ୨:୧-୨) ।

“ପ୍ରତ୍ରିଜର କଥା ସତୋଷଜନକ, ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; ଏଣୁ ନିର୍ବେଦ୍ଧ ନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ରିଜର
ଲଜ୍ଜା କଥା ତାହା ବୁଝ” (ଏପିସା ୫:୧୦, ୧୭) ।

● ଭଲ (ଯଥାର୍ଥ) ଓ ମନ୍ଦ (ଭୁଲ) ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ

“ଯେ ଦୁଗଧପାଯୀ, ସେ ତ ଧାର୍ମିକତାର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଭ୍ୟସ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେ ଶିଶୁମାତ୍ର ।
କିନ୍ତୁ ବୟପ୍ରାୟ ଲୋକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ମନ
ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ସେମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ” (ଏଣ୍ୟ ୫:୧୩-
୧୪) ।

ଶିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ
ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ ଭଲ ଓ ମନ ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଓ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

● ଶିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ

“କିନ୍ତୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ବୁଝେ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଫଳ ଫଳେ, କେହି ଶାଖା ଗୁଣ, କେହି ଶାଠିଏ ଗୁଣ,
କେହି ତିରିଶ ଗୁଣ, ସେହି ଜଣକ ବୁଣ୍ଯାଜଥୁବା ଉଭମ ଭୂମି ସଦୃଶ” (ମାଥ୍ର ୧୩:୨୩) ।

“ଥେସଲନୀକୀରେ ଥୁବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଏମାନେ ସୁଶୀଳ ଥିଲେ । ଏମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ
ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି ଏହିସମସ୍ତ ସତ୍ୟ କି ନା, ତାହା ଜାଣିବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ” (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୧) ।

“ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରାର ଲଜ୍ଜା ବୋଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ
ନୁହେଁ, ତାହାର ପରି ଶିଶୁରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପରାକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ଦେଖାଇବାକୁ ଯତ୍ନ କର”
(୨ ତାମଥ୍ ୨:୧୪) ।

● **ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମ-ପ୍ରତିକୃତି ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ**

“କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୋତାମାତ୍ର ହୋଇ ଆପଣାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ନ କରି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ହୁଅ । କାରଣ ଯଦି କେହି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୋତାମାତ୍ର ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦର୍ପଶରେ ଆପଣାର ସ୍ଥାଭବିକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟର ତୁଳ୍ୟ, ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଦେଖିଲା ଉଭାରେ ଚାଲିଯାଇ, ସେ କିପ୍ରକାର ଲୋକ, ତାହା ସେହିକଣି ଭୁଲିଯାଏ” (ୟାକୁବ ୧:୨୨-୨୪) ।

ବାଜବଳ ଆମର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତିକୃତି ପ୍ରକାଶ କରେ – ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ କ’ଣ ଅଟୁ ।

● **ଆତ୍ମାଙ୍କର ଚାଳନା, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ସ୍ଵରକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ**

“କିନ୍ତୁ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ସେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ତିତ କରିବେ, କାରଣ ସେ ମୋ’ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କର, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଏହିହେଉ ମୁଁ କହିଲି, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ” (ଯୋହନ ୧୩:୧୩-୧୪) ।

“ଯେଣୁ ଯେତେ ଲୋକ ଜିଶୁରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିଛ ହୁଅଛି, ସେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ପୁନର୍ବାର ଭୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାସଦ୍ଵର ଆତ୍ମା ପାଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରଦ୍ଵର ଆତ୍ମା ପାଇଅଛ; ତଢ଼ାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆବର୍ବା, ପିତଃ ବୋଲି ଡାକିଥାର । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ସେହି ଆତ୍ମା ସ୍ଵର୍ଗ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି” (ଗୋମାଂଶୁ ୧୪:୧୩) ।

ଏକ ନୂତନୀକୃତ ମନ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ଵର ଓ ଆମ ଆବେଗର ସ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେବ ଜାଣିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବ ।

● **ନିଜକୁ (ଓ ନିଜର ମନକୁ) ଭ୍ରମ୍ଭ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ**

“କିନ୍ତୁ ସର୍ପ ଆପଣା ଧୂର୍ତ୍ତାରେ ହବବାଙ୍କୁ ଯେପରି ଭୁଲାଇଲା, ସେହିପରି କାଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ସରଳତା ଓ ପବିତ୍ରତାରୁ ଭ୍ରମ୍ଭ ହୁଏ, ମୋହର ଏହି ଭୟ ହେଉଅଛି” (୨କରିତ୍ତୁ ୧୧:୩) ।

“ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଜିଶୁରପରାୟଣତାକୁ ଲାଭର ଉପାୟ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ଏପରି ଭ୍ରମନା ଓ ସତ୍ୟବର୍ଜିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିତ୍ୟ ବିରୋଧ ଜନ୍ମେ” (୧ ତାମଥୁ ୨:୪) ।

“ଆଉ ଯେପରି ଯନ୍ମୀସ ଓ ଯମୀସ ମୋଶାଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି; ଏମାନେ ତ୍ରୁଷମନା ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ନୁହଁଛି”
(୭ ତାମଥ ୩:୮) ।

ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ଓ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ଆମର ମନକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିପାରେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁୟାୟୀ ଆମେ ଆମର ମନକୁ ନୃତ୍ୟାକରଣ କଲେ ଆମେ ମନକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟହେବାରୁ ରଖା କରିପାରିବା ।

୪.୪. ଶିକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜ୍ଞାନ → ଅନୁଭୂତି → ପୁନରାବୃତ୍ତି → ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ → ଅନୁଶାଳନ ବା ଚିଶ୍ଚିକ୍ଷଣ →
ଅଭିନିବେଶ

ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଆମେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଆମ ହୃଦୟ ଓ
ମନରେ ନିଜୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

୪.୫. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଧାନ

“ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ୍ୟ ବିଚଳିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଲେଖାନୁସାରେ
ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଦିବାରାତ୍ର ତାହା ଧାନ କର; ତାହା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥ ସଫଳ
କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳ ପ୍ରାୟ ହେବ” (ସିହୋଶୂଯ ୧:୮) ।

“ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଜଳସ୍ତୋତ ନିକଟରେ ଗୋପିତ, ସେ ସ୍ଵସମୟରେ ଫଳ ଉପନ୍ନ କରେ, ଯାହାର
ପତ୍ର ହଁ ମଳିନ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏପରି ବୃକ୍ଷ ସଫୁଶ ସେ ହେବ; ପୁଣି, ସେ ଯାହା କରେ, ତାହା ସଫଳ
ହେବ” (ଗୀତ ୧:୩) ।

ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା
ଦେଇଥିଲେ ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କେବଳ ପଡ଼ିଦେବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଁଁ ଆମେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ
ବାକ୍ୟକୁ ଧାନ କରିବା ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଧାନ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିମ୍ନ ବିଷୟମାନ ରହିଛି:

- ଅନୁଧାନ (contemplation)
- ଅନୁମାନ (visualization)
- ଅଙ୍ଗୀକାର ବା ସ୍ଵୀକାର (confession)

(ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ All Peoples Church ର ଡ୍ରେବସାଇଟ୍ ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକ ‘ଜଣ୍ମରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟ’ ପଠନ କରନ୍ତୁ।)

୪.୩. ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ମୁଖ୍ୟ କରିବାର ଶୁଳ୍କାଳ

“ଯୁବା ମନୁଷ୍ୟ କିପ୍ରକାରେ ଆପଣା ପଥ ପରିଷାର କରିବ ? ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ତହିଁ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହେଲେ କରିବ” (ଗାତ ୧୧୯:୯) ।

ପଦଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବେ ମୁଖ୍ୟ କରି ଆମେ ଜଣ୍ମରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟକୁ ଆମ ହୃଦୟରେ ସଂଚଯ କରି ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଜଣ୍ମରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ କରିବାର କେତେକ ବ୍ୟାବହାରିକ ମାର୍ଗ:

- ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଛୋଟ କାର୍ତ୍ତରେ ଲେଖୁ ପ୍ରତିଦିନ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଡ଼ି ମୁଖ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।
- କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଏକ ନୋଟ୍ ବା କେତୋଟି ଶିକି ନୋଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରତିଦିନ ମନୋନାତ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।
- ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଦିନ/ ନିୟମିତ ନିଜ ବାଇବଲରୁ ବାହାର କରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧାନ କରନ୍ତୁ ।

“ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମେ ଆପଣା ପିତାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ପୁଣି, ଆପଣା ମାତାର ଆଦେଶ ପରିଚ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ । ତାହା ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ବାନ୍ଧି ରଖ, ଆପଣା ଗଲଦେଶରେ ବାନ୍ଧ । ତୁମେ ଚାଲିବା ବେଳେ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ପଥ ଦେଖାଇବ, ଆଉ ଶୋଇବା ବେଳେ ତାହା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରହରା ହେବ; ତୁମେ ଜାଣିବା ବେଳେ ତାହା ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଆଳାପ କରିବ । ଯେହେତୁ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାପ; ଓ ସେହି ଆଦେଶ ଆଲୁଆ; ଓ ଶିକ୍ଷାଜନକ ଅନୁଯୋଗ ଜୀବନର ପଥ; ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟା ସ୍ଥାଠାରୁ ଓ ପରସ୍ପାର ଜିହ୍ଵାର ଚାଟୁବାଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବ”(ହିତୋ ଷ: ୨୦-୨୪) ।

ଯଦି ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆମ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହେ, ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଦିନ ବା ରାତ୍ରିର ଯେକୌଣସି ସମୟରେ - ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆମ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇ ରହିବ । ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆମକୁ କଢାଇନେବ, ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ଓ ଆମ ସଙ୍ଗେ କଥୋପକଥନ କରିବ ।

“ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଓଷାଧରର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଜ୍ଞନର ପଥରୁ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରିଅଛି”
(ଗାତ ୧୭:୪) ।

ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଦୁର୍ଜ୍ଞନର ପଥରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବା ।

କ'ଣ କରିବେ ?

ସମ୍ପତ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଯେଉଁ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ (ଉଦାହରଣ-କାର୍ଯ୍ୟ, ଉବିଷ୍ୟତ, ପରିବାର, ଜତ୍ୟାଦି) ଲେଖନ୍ତୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ତିନୋଟି ଲେଖାର୍ଥ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ମନୋନୟନ କରି ସେସବୁକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ।

୧.

୨.

୩.

୪.୮. ଆମର ପ୍ରତିକୃତିରେ ପୁଣି ଥରେ ରଙ୍ଗ ଲଗାଇବା

ଆମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣନ୍ତିର ଯାହା ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି ତାକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ନିଜ ନିଜର ପ୍ରତିକୃତିରେ ପୁନର୍ବାର ରଙ୍ଗ ଲେପନ କରିବା। ଆମେ ଯାହା ହୋଇପାରିବା ଓ କରିପାରିବା ବୋଲି ଜଣନ୍ତି କହିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେପରି ହୋଇପାରିଛୁ ବା ସେପରି କର୍ମ କରିପାରୁଛୁ କି ନାହିଁ ଦେଖୁବା ।

“କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୋତାମାତ୍ର ହୋଇ ଆପଣାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ନ କରି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ହୁଅ । କାରଣ ଯଦି କେହି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୋତାମାତ୍ର ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦର୍ପଶରେ ଆପଣାର ସ୍ଵାଭାବିକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରୁଥୁବା ମନୁଷ୍ୟର ତୁଳ୍ୟ, ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଦେଖୁଲା ଉଭାରେ ଚାଲିଯାଇ, ସେ କିପ୍ରକାର ଲୋକ, ତାହା ସେହିକଣି ଭୁଲିଯାଏ” (ୟାକୁବ ୧:୨ ୨-୨୪) ।

“ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସର ସହଭାଗିତା ଆମମାନଙ୍କୁ ଦର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟପାଠକ ହୁଏ” (ପିଲିମୋନ ୧:୩) ।

୪.୯. ଅତୀତର ନକାରାତ୍ମକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିକାର

ଆମମାନଙ୍କ ମନରେ ସତେତନ ଓ ଅବତେତନ ଭାଗ ରହିଥାଏ । ଅତୀତର ଅନୁଭୂତିଗୁଡ଼ିକର ସ୍ମୃତି ଆମର ଅବତେତନ ଭାଗରେ ରହିଥାଏ, ଯଥା:- ଆମର ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ, ଅନ୍ୟମାନେ ଆମପ୍ରତି କ'ଣ କରିଥିଲେ, ଜତ୍ୟାଦି । ଉଦାହରଣ: ଅସମାହିତ ଦୁଃଖ, ପ୍ରତର୍ଣ୍ଣ ମାନସିକ ଆଘାତ, ଅସତ୍ତ ବ୍ୟବହାର, ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା, ଜତ୍ୟାଦି ।

ଏସବୁକୁ ଯଦି ସୃତିରୁ ପୋଛିଦିଆ ନ ଯାଏ ବା ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରଖା ନ ଯାଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଚାଲିଥିବେ । ସେସବୁକୁ ଦବାଇ ରଖିବା ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ପୋଛିଦେବାକୁ ହେବ ବା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସେସବୁର ପ୍ରତିକାର

କରିବାକୁ ହେବ, ଫଳରେ ଆପଣ କ୍ଷତିକାରକଭାବେ ସେସବୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହୋଇ ସେସବୁ ବିଶ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିପାରିବେ ।

ଯେଉଁମାନେ ସେବାକାର୍ୟ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସତର୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେମାନେ ଅତୀତରେ ଯେଉଁସବୁ ଆବେଗଯୁକ୍ତ କ୍ଷତ ଓ ଆଘାତ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେମାନେ ସୁମ୍ଭୁ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ନ ହେଲେ ଆମେ ଯାହା ପ୍ରଚାର କରିବୁ ବା ଶିକ୍ଷା ଦେବୁ ସେଥିରେ ନକାରାତ୍ମକ ବିଶ୍ୟମାନ ପ୍ଲାନ ପାଇବ ଏବଂ ଆମ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଜଣେ ମହିଳା ଯଦି ତାଙ୍କର ବିବାହରେ କିଛି ଦୁଃଖଦ ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତାଙ୍କର ନକାରାତ୍ମକ ଅନୁଭୂତିକୁ ମିଶାଇ ତାଙ୍କର ମହିଳା ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ତାଙ୍କର ବିବାହ ସମୟର ଅମୀମାଂସିତ ଆଘାତ ଓ କ୍ଷତର ଅନୁଭୂତି ମିଶ୍ରିତ ହୃଦ ଓ ତାଙ୍କର ଆବେଗ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ମହିଳା ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ । ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ଥୁବା ପ୍ରତ୍ୟେଦକୁ ବାରି ନ ପାରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କରେ ଓ ପୁରୁଷ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁଭୂପ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପୋଷଣ କରିବେ । ତେବେ, ଏହି ମହିଳା ପ୍ରଚାରିକା ଜଣକ ଯଦି ତାଙ୍କର ଆବେଗପରାୟଣ କ୍ଷତ ଓ ଆଘାତସବୁରୁ ସୁମ୍ଭୁ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଇବାକର ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଶକ୍ତି ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ, ଯଦି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନୁଭୂପ ଅନୁଭୂତିସବୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

“ଆପଣା ବିଶ୍ୟରେ ଓ ଆପଣା ଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୟରେ ଲାଗି ରୁହ, କାରଣ ତାହା କଲେ ତୁମେ ଆପଣା ପରିତ୍ରାଣ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କରିବ” (୧ ତାମଥ ୪:୧୭) ।

(କ) ଯାକୁବ ଓ ଏଷୋ

(ଆଦି ୩୭)

ଯାକୁବ ଅତୀତକୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣାଇବା ନାମ ବଦଳାଇ ଜଣାଇଲେ । ନାମ ବଦଳାଇବା ଦ୍ୱାରା ଜଣାଇବା ଅତୀତରେ ଯାକୁବ ଯାହା ଥିଲେ ତାକୁ ବଦଳାଇଦେଲେ । ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ଅତୀତକୁ ସାମ୍ନାକଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯାକୁବ ନାମରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଜଣାଇଲେ ନାମରେ ତାହା କରିଥିଲେ, କାରଣ ଜଣାଇବା ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ଆକସ୍ମୀକ ଭାବେ ତେଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ମୁକାବିଲା ହୋଇଥିଲା ।

(ଖ) ଯୋଷେପ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ

“ଆଉ ଦୁର୍ଗକ୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ଯୋଷେପଙ୍କର ଦୁଇପୁତ୍ର ଜାତ ହୋଇଥିଲେ, ଓନ୍ ନଗର ନିବାସୀ ପୋଣିଫେର ଯାଇକର ଆସନର୍ ନାମୀ କନ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରିଥିଲା । ତହିଁରେ ଯୋଷେପ ଜ୍ୟେଷ୍ଠର ନାମ ମନ୍ଦିରୀ (ବିସୃତି) ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ନିଜ ପିତୃଗୁହର ବିସୃତି ଜନ୍ମାଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରର ନାମ ଇନ୍ଦ୍ରପିଲ (ଫଳବାନ) ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, ମୋହର ଦୁଃଖଭୋଗର ଦେଶରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଫଳବାନ କରାଇଛନ୍ତି” (ଆଦି ୪୧:୪୦-୪୨) ।

“ଅନ୍ତର ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ଆଗକୁ ଯାଇ ପ୍ରଶାମ କରି କହିଲେ, ଦେଖ, ଆସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ । ତହିଁରେ ଯୋଷେପ, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଭୟ କର ନାହିଁ, ମୁଁ କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଦ କହିନା କରିଥୁଲ ପ୍ରମାଣ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ମଙ୍ଗଳର କହିନା କଲେ, ଏବେ ଯେପରି ଦେଖୁଅଛ, ସେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଭାତ ହୁଅ ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଲକଗଣକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବି । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଚିତ୍ପୁରୋଧକ କଥା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଲେ” (ଆଦି ୪୦:୧୮-୨୧) ।

ଜିଶ୍ଵର ଯୋଷେପଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁସବୁ କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେବବୁକୁ ଭୁଲିଗଲେ । ସେ ଆଜି ଆପଣଙ୍କୁ ଓ ମୋତେ ଏ ଦିଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

“ସେ ମୋ’ ପ୍ରାଣକୁ ସୁମ୍ମ କରନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଧର୍ମପଥରେ ମୋତେ କଡ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି”
(ଗୀତ ୨୩:୩) ।

ସେ ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ସୁମ୍ମ କରନ୍ତି- ଉତ୍ସ ସଚେତନ ଓ ଅବଚେତନ ମନକୁ ।

“ତାହାଙ୍କୋରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଃ । ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ଅନ୍ତକାରରେ ଜାଗ୍ରଲ୍ୟମାନ ହୋଇଆସୁଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ତକାର ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ” (ଯୋହନ ୧:୪-୫) ।

ମୋତୀରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ଜୀବନ ହିଁ ମୋର ଆଲୋକ । ଏହା ମୋତେ ଦୀପ୍ତି ଦିଏ । ଏହା ମୋତୀରୁ ଅନ୍ତକାର ଦୂର କରେ ।

କ'ଣ କରିବେ ?

ଅତୀତର ଯେଉଁ ନକାରାତ୍କ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଛି ଓ ସେସବୁର ପ୍ରତିକାର ଆବଶ୍ୟକ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲେଖନ୍ତୁ।

୧.

୨.

୩.

ଉପରେ ଡାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ାକ ପାଇଁ, ନିମ୍ନ ବିଷୟମାନ କରନ୍ତୁ।

- ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆପଣଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପରିଚୟ (ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି) ସହିତ ଅତୀତକୁ ସ୍ମୃତି କରନ୍ତୁ।
- ଆପଣଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଅନୁଗ୍ରହର ମୁଦ୍ରି (କ୍ଷମାପ୍ରାୟ) ସଙ୍ଗେ ଅତୀତକୁ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣନ୍ତୁ।
- ବର୍ତ୍ତମାନ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ'ଣ କରିପାରନ୍ତି (ଆପଣଙ୍କୁ ଅନିଷ୍ଟ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ନାନ ଦେଖାଇବା) ତା'କୁ ଆଧାର କରି ଅତୀତକୁ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ।
- ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ ପରଭାଷାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। କ'ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ତାହା ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଜାଣନ୍ତି, ଯେପରି କି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିବ ।
- ଆଗକୁ ଉବିଷ୍ୟତକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତୁ (ନକାରାତ୍କ ଆବେଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରନ୍ତୁ)

୪.୧୦. ଭୁଲ ମାନସିକତାକୁ ଦୂର କରିବା

ଭୁଲ ମାନସିକତା କହିଲେ ଏପରି ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଛୁ ବା ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ସେହି ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ । ଏହା (କ) ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମ ଦେଇ ହେଉଥିବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ (ଖ) ଆମେ ଯାହା ହୋଇପାରିବା ଏବଂ ଆମେ ସ୍ଥାଧାନ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

- ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାନସିକତା
- ବନ୍ଦମୂଳ ଧାରଣା
- ପୂର୍ବରୁ କଷିତ ଧାରଣା

ଆପଣ ସତ୍ୟର ସାମ୍ନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଏସବୁ ଭୁଲ ମାନସିକତାପୂର୍ବ
ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାର ନିଅନ୍ତୁ ।

୪.୧୯. ମନକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା

ଆମର ମନକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ । ଏଥନିମନ୍ତ୍ରେ ନିମ୍ନରେ
କେତେକ ବ୍ୟାବହାରିକ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

- ମନା କରିବା ବେଳେ ସତର୍କ ହୁଅନ୍ତୁ-
ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ବାସ୍ତବିକତାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ଆମର (ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଜୀବନ
ପ୍ରଭାବକାରୀ) ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ, ନିଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକୁ, ଜତ୍ୟୋଦ୍ଧ ଅନ୍ୟମାନେ ତମଖି
ଦେଖନ୍ତୁ । ନିଜପ୍ରତି ସଜୋଗ ରହନ୍ତୁ ।
- ଆଦୃପ୍ରତାରଣା ପ୍ରତି ସତର୍କ ରହନ୍ତୁ ।
“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଅସାର ହେଲେ ହେଁ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ ବୋଲି ମନେ କରେ,
ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରେ” (ଗାଲାଟୀ ୩:୩) ।
- ପ୍ରାଣର ବିଭିନ୍ନ ଆସନ୍ତି ବିଷୟରେ ସତର୍କ ରହନ୍ତୁ ସଂସମ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।
- ଆବେଗମାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗାର/ଅଶ୍ୱୁତ୍ତିତା ବିଷୟରେ ସତର୍କ ରହନ୍ତୁ । ଏହି ବିଷୟରେ
ମନ ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ମନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିତା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୪.୧୯. ନୂତନରୂପେ ଗଠିତ ମନ

“ତୁମେମାନେ ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥାଇ, ତେବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର୍ଶିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଉପବିଷ୍ଟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯେଉଁ ବାସମ୍ବାନ, ସେହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵମ୍ବାନର ବିଷୟପଥକୁ ଅନେକଣ କର । ପାର୍ଥିବ
ବିଷୟରେ ଆସନ୍ତ ନ ହୋଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବିଷୟରେ ଆସନ୍ତ ହୁଅ” (କଲସୀ ୩:୧, ୨) ।

“ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବିଷୟରେ ଆସନ୍ତ”—ମନକୁ ଚାଲିତ କରିବା, ଚିନ୍ତା କରିବା,
ମନୋନିବେଶ କରିବା ।

“ଆନ୍ତେଷଣ” କହିଲେ ବ୍ୟାବହାରିକ ଭାବେ ପ୍ରାଣପଣ କରିବା ।

“ଆସନ୍ତ ହେବା”ରେ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରେରଣା ଓ ପ୍ରବଣତା ରହିଥାଏ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ
ବିଷୟ ପ୍ରତି ଉଭୟକୁ ଚାଲିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

“କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଅନେକଣ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ
ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ”

এক নূতনীকৃত মনৰ বিভিন্ন বিষয়ৰে সতেজ দৃষ্টিকোণ রহিথাএ,
এক নূতন আদর্শ, জগত প্রতি এক নূতন দৃষ্টিভঙ্গী রহিথাএ। স্বর্গৰু দেশিলে
জগত ভিন্ন দেখায়া�।

৪.১৩. খ্রীষ্টক মন

খ্রীষ্টক মন ধাৰণা কৰিবা বিষয়ৰে নূতন নিয়মৰে তিনোটি বিষয়
কুহায়াএ।

- খ্রীষ্টক মন - নম্রতা ও বাধ্যতা

“স্বার্থপৰতা অৱা অবার গৰ্ব হেতু কিছি কৰ নাহিঁ, বৰং নপ্ৰতিই হোৱ প্ৰচেষ্টকে
অন্যকু আপশাঠাৰু শ্ৰেষ্ঠ মনে কৰ” (পিলিপী ৭:৩)।

“খ্রীষ্ট যাশুকৰ যেপৰি মন থলা, তুম্মানকৰ ষেহিপৰি মন হৈছ” (পিলিপী ৭:৪)।

বাইবল কহে যে খ্রীষ্টকৰ যেপৰি মন (দৃষ্টিভঙ্গী, স্বতাৰ) থিলা
আমৰ বি ষেহি মন রহিবা উচিত। এহি নিবিষ্ট সন্দৰ্ভৰে আমৰ নম্রতা ও
ষেবকত্বৰ মনোভাৱ রহিবা আবশ্যিক।

- খ্রীষ্টক মন - পাপৰ প্ৰতিৱোধ কৰিবা নিমন্তে শৱাৱৰে দুঃখৰোগ
কৰিবাৰ ইছা।

“খ্রীষ্ট শৱাৱৰে দুঃখৰোগ কৰিথৰাবু তুম্মেমানে মথ ষেহিপৰি মন ধৰি আপশামানকু
সুসজ্জিত কৰ, (কাৰণ যে শৱাৱৰে দুঃখৰোগ কৰিঅছি, ষে পাপৰ নিবৃত হোৱঅছি)”
(১ পিতৃ ৪:১)

সুসজ্জিত কৰিবা = অস্তৰণৰে ষজ্জিত হেবা

মন (গ্ৰীক ennoia) = চিন্তালক্ষণা, অৰ্থাৎ নৈতিক জ্ঞান, মন, ইছা

আমেমানে ষেহিপৰি মন ধৰি ষজ্জিত হেবাকু হেব, অৰ্থাৎ আমে
শৱাৱৰে দুঃখৰোগ কৰিবা পাই ইছুক হেবাকু হেব। এহা আম শৱাৱৰ
পাপ পূৰ্ণ কুঞ্চিলাষগুড়িকু কুশার্পত (মন) কৰিবাকু প্ৰস্তুত রহে। আমতাৱে
এহি মন (দৃষ্টিভঙ্গী) রহিলে, আমে পাপৰ প্ৰতিৱোধ কৰিবাকু নিজকু সুসজ্জিত
কৰু।

- খ্রীষ্টক মন - তাৰাঙ্কৰ চিন্তাপৰ্কল ও উদ্বেশ্যপৰ্কল বিষয়ৰে জাণিবা।

“কাৰণ কিএ প্ৰভুক মন জাণিঅছি যে, ষে তাৰাঙ্কু শিক্ষা দেଇ পাবে ? কিন্তু আমেমানে
খ্রীষ্টক মন পাইঅছু” (১ কৰিন্তু ৭:১ গ)।

ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଚିତ୍ତା, ଯୋଜନା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୁରୁଷ ଜାଣି ପାରିବା । ପରିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ତାଙ୍କର ମନ ଆମେ ପାଇପାରିବା (୧ କରିଲୁ ୨:୯) । ପରିତ୍ର ଆଡ଼ା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚିତ୍ତା ଓ ଯୋଜନାସବୁକୁ ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୩:୧୩, ୧୪) ।

୪.୧୪. ଏକ ମନ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ

ନୂତନ ନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ “ଏକ ମନ” ହେବା ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ।

ଜିଶ୍ଵର ସାମ୍ନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାସବୁ ସାଧନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଚାଲିବା ବିଶ୍ୱଯରେ ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବେଳେବେଳେ ଆମର ‘ସ୍ଥାଧୀନତା’ ଆମକୁ ‘ଏକ ମନ’ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ହେବାରେ ବାଧା ଜନ୍ମାଇଥାଏ ।

“ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ କଥା କୁହ, ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଳଭେଦ ନ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏକ ମନରେ ଓ ଏକ ବିଚାରରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ” (୧ କରିଲୁ ୧:୧୦) ।

ଏକମନା

“ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଏକମନା ହୁଅ; ଉତ୍ତାତିମାନୀ ନ ହୋଇ ଦୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ । ଆପଣା ଆପଣା ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ନ ହୁଅ” (ରୋମୀ ୧୭:୧୭) ।

ଏକ ମନ

“ଯେପରି ଏକ ଚିରରେ ଏକ ମୁଖରେ ତୁମେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଗୌରବ କର” (ରୋମୀ ୧୪:୩) ।

ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଚିର ଓ ଏକ ମନ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ ।

ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହି “ସମ୍ମିଳିତ ମାନସିକତା”, ବା “ଏକ ମନ” ଧାରଣ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିବା, କାରଣ ସ୍ଥାନୀୟ ଶରାରତୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଜିଶ୍ଵର ଏହା ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ।

୪

ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ବିକଶିତ କରିବା

ଆମେ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ ସେବିଷ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଲିଖିର ଆଗ୍ରହୀ ଅଚନ୍ତି ।

“ହେ ସଦାପୁରୋ, ତୁମେ ମୋହର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଅଛ ଓ ମୋହର ପରିଚୟ ନେଇଅଛ । ତୁମେ ମୋହର ବସିବାର ଓ ଉଠିବାର ଜାଣୁଅଛ, ତୁମେ ଦୂରରୁ ମୋହର ସଙ୍କଷ ବୁଝୁଅଛ” (ଗୀତ ୧୩୯:୧,୨) ।

୪.୧. ଆମେ କିପରି ଚିନ୍ତା କରୁ ତା’ର ପ୍ରଭାବ

“କାରଣ ସେ ଯେରୂପ ମନରେ ନିଜେ ଭାବେ, ସେ ସେରୂପ ଅଟେ; ସେ ଖାଅ ପିଅ ବୋଲି ତୁମ୍ଭକୁ କହେ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭଠାରେ ତାହାର ମନ ନାହିଁ” (ହିତୋ ୨୩:୩) ।

ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ଆମର ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ଓ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

ଏକ ସାଧାରଣ ଚିନ୍ତା ବା ଧାରଣା ଆମର ଜୀବନଶୈଳୀ ହୋଇପାରେ ।

ମନ ଯେଣିକି ଯାଏ, ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତେଣିକି ଯାଏ ।

“ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭ ଆହ୍ଵାର ଯେପରି ମଙ୍ଗଳ ହେଉଅଛି, ସେହିପରି ସର୍ବ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ଓ ତୁମେ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟ ତୋଗ କରୁଥାଅ, ଏହା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା” (ଗୀ ଯୋହନ ୧:୨) ।

(କ) ଫଢ଼ିଙ୍ଗ ଭାବମୂର୍ତ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ଯୋଜାମାନେ

ଗଣନା ୧୩, ୧୪:୧-୫

ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥୁବା ୧୭ ଜଣୟାକ ଗୁପ୍ତଚର ମହାବୀରମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୦ ଜଣ ସେହି ମହାବୀରମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନିଜକୁ ଫଢ଼ିଙ୍ଗସହୃଦୟ ମଣିଲେ । ସେହିକଣ୍ଠ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ପରାଜୟଭାବ ଆସିଗଲା । ସେମାନେ ସେହି ମୂର୍ଖରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାଜିତ ହେଲେ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଗୁପ୍ତଚର ସେହି ମହାବୀରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର “ଉକ୍ଷ” ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୋଜନ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେମାନେ ବିଜୟ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ସେମାନେ ଜିତି ସାରିଛନ୍ତି ।

ନବାରାଦ୍ଧକ ଚିତ୍ତାଧାରା ବା କଥାବାର୍ତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସୁଜ୍ଞା
ଆମକୁ ପଙ୍ଗୁ ଓ ପରାଜିତ କରିଦେଇପାରେ ।

(ଖ) ଅନ୍ତର୍ବାଦ ତାରାସବୁକୁ ଦେଖନ୍ତି

“ଅନ୍ତର ସେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଶି କହିଲେ, ତୁମେ ଆକାଶକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଯେବେ ତାରାସମୂହ
ଗଣିପାର, ତେବେ ଗଣି କୁହ । ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ଏହି ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ହେବ” (ଆଦି
୧୫:୪) ।

ଛିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆମ ଜୀବନରେ ବାପ୍ତିବରୂପ ନେବା ଆମେ ଆଗରୁ
ଦେଖିନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

(ଗ) ସମାବନାୟୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତାଧାରା

ନ’ ବର୍ଷ କାଳ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ରହିବା ପରେ ବୋଗୋଟା (ଜଳମିଆ)ର
ପାଳକ କେସାର କାଷ୍ଟଳାନସ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ମାତ୍ର ୧୨୦
ଲୋକ ଏକତ୍ର ହେଉଥିଲେ । ୧୯୮୭ ସାଲ ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ତାଙ୍କର
ଜୀବନ ପତ୍ର ଦେଲେ । ଚରିମାସ ପରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିଜେ ତୋ’ର
ଆସନକୁ ଦୋହଳାଇ ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୋ’ଦ୍ୱାରା ତାହା କରିବାକୁ ଚାହେଁ । ମୁଁ
ନିଜେ ହଜା ଆଭ୍ରାମାନଙ୍କୁ କଥା କହିପାରେ, କିନ୍ତୁ ତୋ’ଦ୍ୱାରା ତାହା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ।
ମୁଁ ତୋତେ ପାଳକ ଭାବରେ ମାନୋନୀତ କରିଛି । ଏକ ବଡ଼ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖ,
କାରଣ ସ୍ଵପ୍ନସବୁ ମୋର ଆଭ୍ରାର ଭାଷା । ତୁ ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀର ପାଳକ ହେବୁ ତାହା
ଆକାଶର ତାରାସବୁ ପରି ଓ ସମୁଦ୍ରର ବାଲିପରି ଅସଂଖ୍ୟ ହେବ । ଏହା ଏତେ ବଡ଼
ହେବ ଯେ ତାହା ଅଗଣିତ ହେବ ।”

ନୂଡ଼ନୀକୃତ ଦର୍ଶନ ନେଇ ସେ ୧୯୮୩ ସାଲରେ International
Charismatic Mission ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେଠାରେ ମୁଁ ଜଣ ସତ୍ୟ ଥିଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୩,୫୦,୦୦୦ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି ।

୪.୭. ଛିଶୁରଙ୍କ ପରି ଚିତ୍ତା କରିବା

ଛିଶୁର କିପରି ଚିତ୍ତା କରନ୍ତି ଜାଣିବା

“ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ବର୍ଷନା କରେ; ଶୁନ୍ୟମଣ୍ଡଳ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ
କର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଦିବସ ଦିବସ ପ୍ରତି ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ ଓ ରାତ୍ରି ରାତ୍ରି ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନ
ପ୍ରକାଶ କରେ । କୌଣସି ବାକ୍ୟ କି ଭାଷା ନ ଥାଏ; ସେମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣାଯାଇ ନ
ପାରେ” (ଗୀତ ୧୫:୧-୩) ।

“ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିକାଳାବ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଅଦୃଶ୍ୟ ଗୁଣସମୂହ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କର ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ଜିଶ୍ଵରତ୍ତ୍ଵ, ସୃଷ୍ଟି ବନ୍ଧୁଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ବୋଧାଗମ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରତୀଯମାନ ହେଉଅଛି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେବାର ବାଟ ନ ଥାଏ” (ରୋମୀ ୧:୨୦) ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ବୃହତ୍, ବିବିଧତାୟୁକ୍ତ, ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ, ସଂଗଠନମୂଳକ ଓ ପରସ୍ପର ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

“ଯେଉଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଯେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସଜୀବ କରନ୍ତି ଓ ନ ଥିବା ବନ୍ଧୁକୁ ଥିବା ବନ୍ଧୁ ପରି ତାକନ୍ତି, ସେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଆମସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଲେଖାଅଛି, ଆମେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବହୁ ଜାତିର ପିତା କରିଅଛୁ” (ରୋମୀ ୪:୧୭) ।

ଜିଶ୍ଵର ନ ଥିବା ବନ୍ଧୁକୁ ଥିବା ବନ୍ଧୁ ପରି ତାକନ୍ତି

“କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମେ ଯେସକଳ ସଙ୍କଷ୍ଟ କରିଅଛୁ, ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେସବୁ ଅମଙ୍ଗଳର ନୁହେଁ, ମଙ୍ଗଳର ସଙ୍କଷ୍ଟ ଅଟେ” (ଯିରି ୨୯:୧୧) ।

ନିର୍ବାସନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜିଶ୍ଵର ଏକ ଉତ୍ତମ ଭବିଷ୍ୟତର ଘୋଷଣା କଲେ ।

୪.୩. କିପରି ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ବିକଣ୍ଠିତ କରିବା ?

“ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋ’ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର; ମୋ’ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଷ ତେର । ତାହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁରୁ ନ ଯାଉ; ତାହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଯନ୍ତ୍ର କରି ରଖ । ଯେହେତୁ ତାହା ଯେଉଁମାନେ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ଜୀବନ ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗର ସ୍ଥାନ୍ୟ ଅଟଇ” (ହିତୋ ୪:୨୦-୨୧) ।

- ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରକୁ ସଜାଇବା ।
- ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିବା ।
- ପରିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଦର୍ଶନ, ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ତଦନୁସାରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ।
- ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାସବୁକୁ ଦୂରକରିବା ।

“ମୁଁ ଦ୍ୱିମନାମାନଙ୍କୁ ଘୁଣା କରେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନ କରେ” (ଗାତ୍ର ୧୧୯:୧୧୩) ।

“ଅବଶେଷରେ, ହେ ଭ୍ରାତୁଗଣ, ଯାହା ଯାହା ସତ୍ୟ, ଯାହା ଯାହା ଆଦରଣୀୟ, ଯାହା ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଯାହା ଯାହା ବିଶୁଦ୍ଧ, ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୀତିଭାଜନ, ଯାହା ଯାହା ସୁଖ୍ୟତିମୁକ୍ତ, ଯେକୋଣସି ସଦଗୁଣ ଓ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଥାଏ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର । ତୁମେମାନେ ଯେସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୋଠାରୁ ଶିଖିଅଛ, ପାଇଅଛ, ଶୁଣିଅଛ ଓ ମୋଠାରେ ଦେଖିଅଛ, ସେହିସବୁ କର, ସେଥିରେ ଶାନ୍ତିଦାତା ଜଣ୍ମିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ” (ଫିଲିପୀ ୪:୮-୯) ।

● ବାଇବଳ ଆଧାରିତ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିକୃତି ବିକଶିତ କରନ୍ତୁ

“କାରଣ ମୋତେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ କହୁଆଛି, ଆପଣା ବିଷୟରେ ଯେପରି ମନେ କରିବା ଉଚିତ, ତାହାଠାରୁ ଆପଣାକୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ମନେ ନ କର; କିନ୍ତୁ ଜଣ୍ମିବାର ଯାହାକୁ ଯେ ପରିମାଣରେ ବିଶ୍ୱାସ ବିତରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ସୁବୋଧର ପରି ଆପଣା ବିଷୟରେ ମନେ କର” (ରୋମୀ ୧ ୭:୩) ।

୪.୪. ଶ୍ରୀତକ୍କାନ୍ତ ମନର ଲକ୍ଷଣସମ୍ପଦ ପରିହାର କରନ୍ତୁ

“ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ଶ୍ରୀତକ୍କାନ୍ତ ନ ହୁଅ; ଏଥପାଇଁ ଯେ ପାପାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏଡେ ପ୍ରତିକ୍ଳିନ୍ତାରଣ ସହ୍ୟ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟ ବିବେଚନା କର” (ଏବ୍ରୀ ୧ ୭:୩) ।

ଜ୍ଞାନିତ (burnout) ଏକ ସମସ୍ୟା ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିବହୁଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଥିବା ନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ଅସମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଆବେଗମୁକ୍ତ ଓ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗସବୁ ଯୋଗ୍ୟ ନେଇ ଆସିଥାଏ ।

ଅସମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଆବେଗମୁକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗସବୁ ଭାବପ୍ରବନ୍ଧତାମୁକ୍ତ କ୍ଲାନ୍ଟି ଓ ଅଚଳତା ଘଟାଇଥାଏ ଯାହା ମଧ୍ୟ ଶାରୀରିକ ଅବସନ୍ନତାର (psychosomatic) ପ୍ରମୁଖ କାରଣ । ଭରସା - ପ୍ରାଣର ଲଙ୍ଘନସ୍ଵରୂପ ।

“ସେହି ଭରସା ଆସମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଲଙ୍ଘନସ୍ଵରୂପ, ତାହା ବିଛେଦବସ୍ଥାବୃତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦୃଢ଼ ଓ ଅଚଳ ହୋଇଅଛି” (ଏବ୍ରୀ ୭:୧୯) ।

ଆମେ ଆମ ଭରସାକୁ (ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ପରିଶାମର ଆଶା) ଜୀବନ୍ତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

୪.୫. ବିଜୟୀ ଚିନ୍ତାଧାରା

“ଯେଉଁ ଜଣ୍ମିବାର ଆସମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆସମାନଙ୍କ ମାଗିବା ବା ଭାବିବାଠାରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପରିମାଣରେ ସାଧନ କରିପାରନ୍ତି” (ଏଫିସୀ ୩:୨୦) ।

ଆମେ ଯାହା ଯାହା ମାଗିଥାଇ ବା ଭାବିଥାଇ, ତା'ଠାରୁ ଅତି ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜଣ୍ମିବାକୁ ସମର୍ଥ ।

“କିନ୍ତୁ ସେପରି ଲେଖୋଅଛି, “ଚକ୍ର ଯାହା ଦେଖୁ ନାହିଁ, କର୍ଣ୍ଣ ଯାହା ଶୁଣି ନାହିଁ, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଯାହା ଜାତ ହେଇନାହିଁ, ସେମନ୍ତ ବିଷୟ ଜଣ୍ଠିର ଆପଣା ପ୍ରେମକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି” (୧କରିତ୍ତୀ ୨:୯) ।

୪.୩. ମନରେ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥିରବୋଧ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ

“ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଦିନକୁ ଅଧିକ ମାନ୍ୟ କରେ, ଆଉ ଜଣେ ସବୁ ଦିନକୁ ସମାନରୂପେ ମାନ୍ୟ କରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ମନରେ ସ୍ଥିର ବୋଧ କରୁ” (ଗୋମୀ ୧୪:୪) ।

“କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ କାହାରି ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥାଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ଜଣ୍ଠିର ଦୋଷ ନ ଧରି ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ସେଥୁରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ସେ କିଛିମାତ୍ର ସଦେହ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସ ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, କାରଣ ସେ ସଦେହ କରେ, ସେ ବାୟୁରେ ଇତ୍ସ୍ତତଃ ଚଳିତ ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗ ସଦୃଶ । ସେପରି ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପାଇବ ବୋଲି ମନେ ନ କରୁ” (ଯାକୁବ ୧:୫-୬) ।

“ଜଣ୍ଠିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ସେଥୁରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ । ହେ ପାପାମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଶୁଣି କର, ପୁଣି ହେ ଦ୍ୱିମନାମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଶୁଣି କର” (ଯାକୁବ ୪:୮) ।

ଦ୍ୱିମନାଭାବ ଅସ୍ତ୍ରିରତା ଆଶେ । ଆମର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଆଚରଣରେ ଅନେକ ବିଷୟରେ ଆମର ବୃଦ୍ଧ ହୃଦୟବୋଧ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ମନ୍ୟପାନ କରିବା, କାମୋରେଜନା ବୃଦ୍ଧିକାରୀ ଯୌନଚିତ୍ର ଦେଖିବା ବା ସେପରି ରଚନାସବୁକୁ ପାଠ କରିବା, ଧୂମପାନ କରିବା, ନିଶାତ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରିବା, ନୈତିକ ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ ଅସହାୟକ ଗୀତସବୁ ଶୁଣିବା, ଇତ୍ୟାଦି । ଆମେ ନିଶିତ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏସବୁ ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏସବୁରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ ।

୪.୪. ଅବସାଦକୁ ହରାଇବା

ଅବସାଦର ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଆଶାଶୁନ୍ୟ, ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ବିଷଷ୍ଣ ମନୋଭାବ ।

“ଆହେ, ମୋହର ପ୍ରାଣ ବାୟୁମାତ୍ର ବୋଲି ସ୍ଥିରଣ କର, ମୋହର ଚକ୍ର ଆଉ ମଙ୍ଗଳ ଦେଖିବ ନାହିଁ” (ଆୟୁବ ୧:୭) ।

“ଦ୍ୱିଯୋନର ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉମ୍ବୁର ପରିବର୍ତ୍ତ ଭୂଷଣ, ଦୁଃଖର ପରିବର୍ତ୍ତ ସୁଖରୂପ ତୋଳ, ଅବସନ୍ନ ଆଡ଼ାର ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଶଂସାରୂପ ବସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ତହଁରେ ସଦାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ଗୋରବାନ୍ତି ହେବେ, ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନେ ଧର୍ମରୂପ ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନ ବୋଲି ବିଜ୍ୟାତ ହେବେ” (ଯିଶ୍ଵାସ ୩୧:୩) ।

ଅବସାଦର କାରଣକୁ ଜାଣି ତା’ର ପ୍ରତିକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ ଏକ ତାଳିକା ଦିଆଯାଇଛି ।

କାରଣ	ପ୍ରତିକାର
କ୍ଷୋଭ, କ୍ଷମା ନ ଦେବା	କ୍ଷମା ଦେବା
ଅପୂର୍ବ ପ୍ରତ୍ୟାଶାସମୂହ	ଆଶା, ବିଶ୍ୱାସ, ନୂତନୀକୃତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାସମୂହ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵର୍ଷକାତର, ସହଜରେ ଅପମାନିତ ମନେ କରିବା	ପ୍ରେମ, ନମ୍ରତା
ନକାରାତ୍ମକ ଅନୁଭବ	ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାକାର, ପ୍ରଶଂସା, ଧନ୍ୟବାଦୀ ହେବା, ଆନନ୍ଦ
କ୍ଷୋଧ	ଅଧ୍ୟକାରସବୁର ସମର୍ପଣ
ଜନ୍ମଗତ ଦୁର୍ବଳତା ଜନିତ ଅବସାଦ	ମୁକ୍ତି, ପରଭାଷାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା

୭

ଆଡ଼ା ଓ ପ୍ରାଣର ସନ୍ତୁଳନ

ନିଷ୍ଠରି ଗ୍ରହଣରେ ଆଡ଼ା ଓ ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରହିବା ଉଚିତ ।

୭.୧. ଆମର ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଶିଶୁର ଆମକୁ ମନ ଦେଇଛନ୍ତି
ତେଣୁ ମନ ଏକ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ନୁହେଁ

“ତୁମେ ଆପଣା ପାଦ ସନ୍ଧି କରି ପକାଅ ଓ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ପଥ ସ୍ଥିରାକୃତ ହେଉ” (ହିତୋ ୪:୨୭) ।

ଆମେ ଯେଉଁ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରୁଛୁ ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଯୋଜନା କରିବା, ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଆମେ ଆମର ମନକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ।

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚତୁର ଲୋକ ବୁଦ୍ଧିରେ କର୍ମ କରେ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ଅଞ୍ଚାନତା ବିଦ୍ୱାର କରେ” (ହିତୋ ୧୩:୧୭) ।

“ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ବିଦ୍ୟାହୀନ ହେବାର ଭଲ ନୁହେଁ, ପୁଣି, ସେ ବେଗ କରି ପାଦ ପକାଏ, ସେ ପାପ କରେ” (ହିତୋ ୧୯:୨) ।

“ଅବଶ୍ୟ ତୁମେ ଭଲ ପରାମର୍ଶ ଘେନି ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ଆଉ, ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ବାହୁଲ୍ୟରେ ରକ୍ଷା ହୁଏ” (ହିତୋ ୨୪:୭) ।

“ଲୁହା ଦନ୍ତରା ହେଲେ ଯେବେ କେହି ତାହାର ଦାଢ଼ ନ ପଜାଏ, ତେବେ ତାହାପରେ ଅଧ୍ୟକ ବଳ ପ୍ରଯୋଗ କରିବାକୁ ହୁଏ; ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଫଳଦାୟକ” (ଉପ ୧୦:୧୦) ।

ଆମେ ଜ୍ଞାନ ବା ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଶିଶୁର ବିରୋଧ କରି ନ ଥାନ୍ତି ।

“ହେ ଭାଇମାନେ, ବୁଦ୍ଧିରେ ବାଲକ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, ବରଂ ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଶିଶୁ ପରି ହୁଅ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟଷ୍ଟ ହୁଅ” (୧କରିଷ୍ଟୀ ୧୪:୨୦) ।

ଶିଶୁର ଚାହାନ୍ତି ଯେପରି କି ଆମେ ଆମର ମନରେ, ଆମର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକଶିତ ହେବା ।

“ତୁମେ ସର୍ବାନ୍ତକରଣ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ନିଜ ସୁବିବେଚନାରେ ଆଉଜି ପଡ଼ ନାହିଁ । ଆପଣାର ସବୁ ଗତିରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵାକାର କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭର ପଥସବୁ ସରଳ କରିବେ” (ହିତୋ ୩:୪,୭) ।

ଏପରି ଅନେକ ସମୟରେ ଆମେ ନିଜର ସୁବିବେଚନାରେ ଆଉଜି ନ ପଡ଼ି କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

“ଶାନ୍ତିଦାତା ଛିଶ୍ଵର ସ୍ଵଯଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୂର୍ଖରୂପେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ, ପୁଣି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାହୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଡ଼ା, ପ୍ରାଣ, ଶରାର ସମ୍ମୂର୍ଖ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରୂପେ ରକ୍ଷିତ ହେଉ”
(୧ଥେସ ୫:୨୩) ।

ଏସବୁର ମୂଳରେ ରହିଛି ଆମେ ଆମର ମନକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ରିକୃତ (ପୃଥକୀକୃତ) କରି ରଖିବା ।

୩.୨. ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନୁମାନ

“କାରଣ ଆମେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଇ ଜୀବନ ଯାପନ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥାନ୍ତୁ” (୨ କରିମ୍ବା ୫:୩) ।

ସଠିକ୍ ନିଷ୍ଠା ଗ୍ରହଣରେ ଆଡ଼ା ଓ ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

- ଆମେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱେଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଯାହା ଆମେ ଆମର ଆଡ଼ାରେ ବୋଧ ପାଉଛୁ ତାହା ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ଆଗତ କି ନାହିଁ ।
- ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଆମର ମନ ଜାଣିବା ଓ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଆମର ମନ ବାରି ପାରୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛୁ କିଅବା ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଚାଲିଛୁ ।
- ଛିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଶୁଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଆମର ମନ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ମା ନିରୂପଣ କରିବ, ଯଦ୍ବାରା ଆମେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବା ।

୩.୩. ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ରବକୁ ବାରିବା

“ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଥାଣ ସତ୍ତ୍ୱକଳନକ, ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; ଏଣୁ ନିର୍ବୋଧ ନ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଙ୍ଗା କଥାଣ ତାହା ବୁଝ” (୬୮୮୧ ୫:୧୦,୧୭) ।

“ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ନିର୍ବାଣ ନ କର; ଭାବବାଣୀ ତୁଳ୍ଳ କର ନାହିଁ; ବରଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରାମା କର; ଯାହା ଉଭୟ, ତାହା ଧରି ରଖ” (୧ଥେସ ୫:୧୯-୨୧) ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ ଥିବା ନକ୍ଷାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୭.୪. ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିଶ୍ୱାସ

ଆମେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପଞ୍ଚ କରିଦେବା ପାଇଁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ଥିତ ଯୁଦ୍ଧିତର୍କଙ୍କ ଅନୁମତି ଦେବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ।

ପିତର ଜଳ ଉପରେ ଚାଲୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମନର ଯୁଦ୍ଧିତର୍କ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅକାମୀ କରିଦେଲା ।

“କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରିର ରତ୍ନୀ ପ୍ରହରରେ ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଚାଲି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହଙ୍କୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଚାଲିବାର ଦେଖୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ତ ଭୂତ; ଆଉ ସେମାନେ ଉପରେ ଚିକାର କଲେ । କିନ୍ତୁ ପାଶୁ ସେହିକଣ୍ଠି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ, ସାହସ ଧର, ଏ ତ ମୁଁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ସେଥରେ ପିତର ଉଭର ଦେଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯେବେ ଆପଣ, ତେବେ ଜଳ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ସେ କହିଲେ, ଆସ । ସେଥରେ ପିତର ନୌକରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲି ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ମାତ୍ର ସେ ପବନ ଦେଖୁ ଭୟ କଲେ, ପୁଣି ବୁଡ଼ି ଯାଉ ଯାଉ ଚିକାର କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ଯାଶୁ ସେହିକଣ୍ଠି ହାତ ବଢାଇ ତାଙ୍କୁ ଧରି କହିଲେ, ହେ ଅଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀ, କାହିଁକି ସଦେହ କଲ ?” (ମାଥୁର ୧୪:୨୫-୩୧) ।

ବେଳେବେଳେ ଆମେ ଶାନ୍ତିକାରୀ ରେଖାଗୁଡ଼ିକର ବାହାରେ ଜିଶ୍ଵର ରଙ୍ଗ ଦିଅନ୍ତି । ହୃଦୟକୁ ଖୋଲି ଦେବାପାଇଁ ଜିଶ୍ଵର ମନରେ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇଥାଆନ୍ତି ।

ଜିଶ୍ଵର ଲିଖୁତ ବାକ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ୍ ଅଚନ୍ତି । ଯଦିବା ସେ କେବେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ସଙ୍ଗେ ସୁସଂଗ୍ରହ ଅନେକ କିଛି କରନ୍ତି ଯାହା ଲିଖୁତ ବାକ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

ଆମେ ମଧ୍ୟ ସମେହଯୁକ୍ତ ମନରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ।

“ପୁଣି, କଥା ଖାଇବ ଓ କଥା ପିଇବ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଖୋଜି ବୁଲ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚିତ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ” (ଲୁକ ୧୨:୨୯) ।

ଆମେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ବିଚଳିତ ହେବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ।

“ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି ବୋଲି ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଆତ୍ମା କି ବାକ୍ୟ କି ଆମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖୁତ ବୋଲି ମନେ କରି କୌଣସି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଶାପ୍ର ବିଚଳିତ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହୁଅ” (୨ ଥେଷ ୨:୨) ।

ପଦିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ

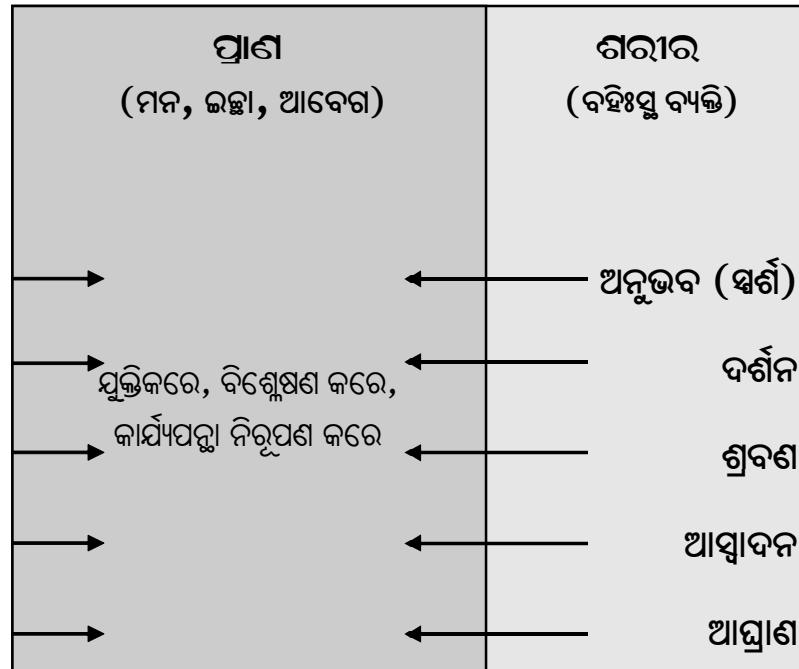
ଉରେଜନା, ଅନୁଭବ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଉଚ୍ଛପ୍ତ କଲା (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୭)
ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ତାପରେ ରହିଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧୮:୩)
ଆତ୍ମରେ ବାଧ ହୋଇ (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୯, ୨୩)
ଦୃଷ୍ଟିତ ଓ ଆତ୍ମରେ ତାପିତ (ଯିହି ୩:୧୪)
ଆତ୍ମଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମନ (ଯିହି ୧୧:୫)
ଶାନ୍ତି, ସାନ୍ତ୍ଵନା, ବଳ, ବ୍ୟାକୁଳତା, ଲତ୍ୟାଦି

ଛବି (ଆମୋଷ ୭:୧-୮, ୮:୧-୨)
ସ୍ଵପ୍ନ (ଆୟୁତ ଗଣ:୧୪-୧୭)
ମୂଳ୍ୟ (ସମ୍ମୋହ) (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୧୦-୧୧)
ଦର୍ଶନ (ଯିହି ୮:୩, ୧୧:୨୪)
ଶରାର ବାହାରେ (ଯିହି ୩:୧୨, ୧୪; ୩୭:୧;
୪୮:୪)
ଆତ୍ମିକ ଚକ୍ଷୁରେ (ଶରନା ୨୨:୩୧; ଦ୍ୱ.ରାଜା
୭:୧୭)

ଆତ୍ମା	
(ରୋମୀ ୮:୧୭, ହିତୋ ୨୦:୨୭)	
ପଦିତ୍ର ଆତ୍ମା	
ଅନୁଭବ (ସର୍ବ)	—
ଦର୍ଶନ	—
ଶ୍ରବଣ	—
ଆସ୍ତାଦନ	—
ଆସ୍ତାଣ	—

ଶର, ବାକ୍ୟ, ଅନୁଛେଦ (ବୁଝିବା), ସୂଚନାର ଝଲକ, ଅବ୍ୟାହତ ବାକ୍ୟ
ଆନ୍ତରିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଆନ୍ତରିକ ସ୍ଵର
ଶ୍ରାବ୍ୟ ସ୍ଵର
ଭାବବାଣୀ (ପ୍ରେରିତ ୨୧:୪)
ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଆତ୍ମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୯, ୧୦:୧୯, ୨୦)
ମହାଖରତର ଶର (ଯିହି ୩:୧୯)

ଶ୍ରୀଦଶ କରିବା

ଆଡ଼ା ଓ ବାକ୍ୟ ଏକମତ (୧ ଘୋହନ ୫:୩)

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କୁ ଜାଣନ୍ତୁ

ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ବାଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ନଗରରେ ଲବଣ ଓ ଆଲୋକ ସ୍ଵରୂପ ହେବା ତଥା ଭାରତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିକଟରେ ଏକ ସ୍ଵର ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆମର ଦର୍ଶନ ଅଟେ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ସମ୍ମୂର୍ଖରୂପେ, ସାଲିସ ନକରି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ବଚନବନ୍ଧ । ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଉତ୍ତମ ସଙ୍ଗୀତ, ସ୍ଵଜନଶାଳ ଉପସ୍ଥାପନା, ଜ୍ଞାନୟୁକ୍ତ ତର୍କ, ସମସାମୟିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କୌଶଳ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକ ବୈଷୟିକ କୌଶଳ ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରର ସ୍ଥାନ ନେଇ ନପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର, ଆଶ୍ୟ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ, ଆଶ୍ୟ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ସହ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ଉଚିତ (୧କରିନ୍ଦ୍ରୀ ୨:୪,୫; ଏତ୍ରୀ ୨: ୩, ୪) । ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯୀଶୁ, ଆମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସବସ୍ଥର ଆଧାର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଶାଳୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ଅନୁରାଗ ଜନତା ଓ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ ସିଦ୍ଧିଲାଭ ।

ବାଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ଆମର ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କର ମଣ୍ଡଳଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି । ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ଯୋଗାଯୋଗ ଠିକଣା ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ଡେବ୍ରସାଇଟ୍ www.apcwo.org/locations କୁ ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ କିଅବା ଆମ ନିକଟକୁ contact@apcwo.org ଠିକଣାରେ ଜମେଲ୍ କରନ୍ତୁ ।

ଆଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍ଚ ଅଂଶାଦାର ହୁଅନ୍ତୁ

ଆଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍ଚ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ହେଲେ ହେଁ ଏହାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପରିସର ସାରା ଭାରତରେ, ବିଶେଷ କରି ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଏବଂ ଏହା ବିଶେଷ ଧାନ ଦେଇଥାଏ (କ) ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବା (ଖ) ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯୁବମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିବା ଏବଂ (ଗ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ପାଇଁ । ବର୍ଷଧାରା ଯୁବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ତାଲିମ ସେମିନାର ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ସଭାମାନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଜଂରାଜୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକମାନ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ମାଗଣୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନ କରାଯାଇଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଓ ଆହ୍ଵାରେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କରାଯାଇଥାଏ ।

ଆମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଂଶାଦାର ହେବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମେ ସାଦର ନିମନ୍ତଣ ଜଣାଉ । ଏଥୁନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଆମ ନିକଟକୁ ଏକକାଳୀନ ବା ମାସିକ ଆର୍ଥିକ ଦାନ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଆମ ଦେଶରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆପଣ ଯାହା କିଛି ଦାନ ପଠାଇବେ ତାକୁ ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ଆପଣଙ୍କ ଦାନ ଚେକ୍ ବା ଡ୍ରାଫ୍ ଆକାରରେ “All Peoples Church, Bangalore” ନାମରେ ଅପିସ୍ ଟିକଣାରେ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ପାରନ୍ତି । ବ୍ୟାଙ୍କ ଗ୍ରାନ୍ତିପର ଜରିଆରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ଦାନ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଆମ ଜମାଖାଡାର ବିବରଣ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା -

Account Name : All Peoples Church

Account Number : 0057213809

IFSC Code : CITI0000004

Bank : Citibank N.A., No.-5, M.G. Road, Bengaluru, Karnataka-560001

କି.ତ୍ର. : ଆଲ୍ ପିପୁଲ୍ ଚର୍ଚ ଭାରତରେ ଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଦାନ ପଠାଇବା ବେଳେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅର୍ଥାତ୍ APC ର କେଉଁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହା ବ୍ୟବହାର ହେବ ତାହା ଆପଣ ଲେଖୁ ପାରନ୍ତି । ଅଧିକ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ apcwo.org/give ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ । ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆମ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦୟାକରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

ଧର୍ମ୍ୟବାଦ, ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।

ଯେଉଁ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

୨୦୦୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଜିଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ଯାଶୁ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଏକ ସିନ୍ ପାପଶୂନ୍ୟ ଜୀବନ କାଟିଥିଲେ । ସେ ରକ୍ତମାଂସ ବିଶିଷ୍ଟ ଜିଶ୍ଵର ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟ ଓ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେ ଯାହା କହିଲେ ତାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ଯାହା କଲେ ତାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ଜଗତରେ ଅନେକ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କରିଥିଲେ । ସେ ରୋଗୀ ଓ ଦୁଃଖ ରୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁମ୍ମ କଲେ । ସେ ଅନ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁମ୍ମ କଲେ, ବଧୁରମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତ୍ବ ଖୋଲିଲେ, ପଞ୍ଜୁମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବାର ଶକ୍ତି ଦେଲେ ଓ ସବୁପ୍ରକାର ରୋଗକୁ ସୁମ୍ମ କଲେ । ସେ ଅଛ କେଡ଼େଟି ରୋଗୀ ଓ ମାଛକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରି ହଜାର ହଜାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଭାବରେ ଖୁଆଇ ପରିତ୍ରପ୍ତ କଲେ, ଝଡ଼ ବତାସକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେ ଶାନ୍ତ କଲେ, ଏପରି ସେ ଅସଂଖ୍ୟ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କଲେ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଜିଶ୍ଵର ମଙ୍ଗଳମୟ ଓ ସେ ଚାହାନ୍ତି ଯେପରି ସମସ୍ତେ ସୁଖଶାନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦରେ ରୁହୁକୁ, ସବଳ ସୁମ୍ମ ରୁହୁକୁ । ସେ ଆମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଭାବ ଓ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି ।

ତେବେ ଜିଶ୍ଵର କାହିଁକି ମାନବ ରୂପରେ ଜଗତକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ? ଯାଶୁ କାହିଁକି ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ ?

ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛୁ ଓ ଆମର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଜିଶ୍ଵର ଆମଠାରୁ ଯାହା ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ତାହା କରି ଚାଲିଛୁ । ପାପ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ବିଛିନ୍ନ କରି ରଖୁଥିବା ଏକ ବିରାଟ ଅଭେଦ୍ୟ ପ୍ରାଚାର ସଦୃଶ୍ୟ । ପାପ ଆମକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ବିଛିନ୍ନ କରି ଦେଇଥାଏ । ଯିଏ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯଥାର୍ଥ ଓ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଏହା ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏଣୁ ଆମେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଉ ।

ପାପ ଆମକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ବିଛିନ୍ନ କରିଦେଇଥାଏ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦରବାରରେ ପାପର ଦଣ୍ଡ ମୃତ୍ୟୁ । ମୃତ୍ୟୁ କହିଲେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ବିଛିନ୍ନ ହୋଇ ନରକାର୍ତ୍ତିରେ ଦଣ୍ଡ ଭେଗିବା ।

କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୁଭ ଖବର ରହିଛି । ଆପଣ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ପାରିବେ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଳିତ ହୋଇପାରିବେ । ବାଇବଲ କହେ, “ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ” (ରୋମା ୭:୨୩) । ଯୀଶୁ କୁଶରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜର ପାପର ମୂଲ୍ୟକୁ ପରିଶୋଧ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଡୃଢାୟ ଦିବସରେ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ, ଅନେକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜେ ଜୀବିତ ଥୁବା ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇଲେ ଓ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କଲେ ।

ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରେମମୟ ଓ କରୁଣାମୟ । କେହି ଯେ ନରକଗାମୀ ହେଉ ଏହା ସେ କଦାପି ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିକୁ ପାପରୁ ଓ ପାପର ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ପାପମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଆପଣ ଓ ମୋ ଭଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ ଓ ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆସିଥିଲେ ।

ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ - କୁଶ ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଯାହା ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ସମସ୍ତ ହୃଦୟର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

“ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇବ” (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୪୩) ।

“ତୁମେ ଯଦି ମୁଖରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବ, ଆଉ ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ତେବେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେବ” (ରୋମା ୧୦:୯) ।

ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ପାପ କ୍ଷମା ପାଇପାରିବେ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପାପରୁ ପରିଷ୍ଫୁତ ହୋଇପାରିବେ ।

ନିମ୍ନରେ ଏକ ସରଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଓ ସେ କୁଶ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ’ଣ ସାଧନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଜୀବନରେ ଏକ ନିଷ୍ଠରି ନେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାପସବୁରୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ ଓ ସେଥରୁ ପରିଷ୍ଫୁତ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ନମ୍ରନା ମାତ୍ର । ଆପଣ ନିଜ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁ ଯାହୁ, ତୁମେ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୋ ନିମତ୍ତେ ଯାହା ସାଧନ କରିଛ ଆଜି
ମୁଁ ତାହା ବୁଝି ପାରିଛି । ମୁଁ ଯେପରି ପାପରୁ କ୍ଷମା ପାଇବି ଏଥପାଇଁ ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ
କୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ଦେଲ, ତୁମର ଅମୂଳ୍ୟ ରକ୍ତକୁ ବୁହାଇ ମୋର ପାପର ମୂଳ୍ୟକୁ ପରିଶୋଧ
କଲ । ବାଇବଳ କହେ ଯେ କେହି ତୁମଠରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ସେ ତା’ର ପାପସବୁରୁ
କ୍ଷମା ପାଇବ ।

ମୁଁ ତୁମଠରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ଏବଂ ମୋ ନିମତ୍ତେ କୁଣ୍ଡୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରି
ଓ ପୁନରୁଦୃଥତ ହୋଇ ମୋ ନିମତ୍ତେ ତୁମେ ଯାହା ସାଧନ କରିଛ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ଆଜି ମୁଁ ନିଷ୍ଠା ନେଉଛି । ମୁଁ ଜାଣେ କୌଣସି ସଙ୍କରମ କରି ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଉତ୍ତାର
କରିପାରିବି ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଉତ୍ତାର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ
କେବେ ମୋର ପାପସବୁରୁ କ୍ଷମା ପାଇପାରିବି ନାହିଁ ଓ ଏଥନିମତ୍ତେ କିଛି କରିପାରିବି
ନାହିଁ ।

ଆଜି ମୁଁ ମୋର ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛି ଓ ମୋ ମୁଖରେ ସ୍ବାକ୍ଷର କରୁଛି ଯେ
ତୁମେ ମୋ ନିମତ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଅଛ । ତୁମେ ମୋର ପାପର ଦଣ୍ଡକୁ ପରିଶୋଧ
କରିଦେଇଛ । ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁଦୃଥତ ହୋଇଛ ଓ ତୁମଠରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ମୁଁ ପାପ
କ୍ଷମା ପାଇଛି ଓ ମୋର ପାପସବୁରୁ ପରିଷ୍ଫେଟ ହୋଇଛି ।

ଧନ୍ୟବାଦ ଯାହୁ, ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଓ ତୁମକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ
ଓ ତୁମଠରେ ବିଶ୍ଵାସ ରହିବାକୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର । ଆମେନ ।

ମନର ବଶୀକରଣ ସେମିନାର

ପ୍ରିୟ ପାଳକବନ୍ଧୁ,

‘ମନର ବଶୀକରଣ’ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୁକ୍ତକାରୀ ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଆମର ଆନ୍ତରିକ ଜଛା । ଆପଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ହିତ ପାଇଁ ‘ମନର ବଶୀକରଣ ସେମିନାର’ ଯଦି ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ଆମ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଆମେ ଆମ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଏକ ଦଳକୁ ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ପଠାଇବୁ ।

ଅଭିଷେକପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସାଙ୍ଗକୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଏସମ୍ପତ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ଅନୁଭବ କରିବେ । ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତଶର ଅପେକ୍ଷାରେ,

ଆଶିଷ ସହ ।

ମନର ବଶୀକରଣ

ଆପଣା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ କରିବାକୁ

All Peoples Church

Bible College & Ministry Training Center

ଅଳ୍ପ ପିପୁଲ୍ ଚର୍କ ବାଇବଳ୍ କଲେଜ୍ ଏଣ୍ ମିନିଷ୍ଟି ଟ୍ରେନିଙ୍ ସେଷ୍ଟର (APC-BC) ବାଙ୍ଗାଲୁରୁ, ଆହାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଭିଷିଳ୍ପ ପ୍ରଭୁକ୍ତ ଦାସଦାସାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଳିମ୍ ଦେଇ ସୁପ୍ରଦ୍ଵିତୀୟ କରେ ଯେପରି କି ସେମାନେ ପରିତ୍ର ଆହାଳ୍ ଅଲୋକିକ ଶକ୍ତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟକୁ ଅଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ଝାନୋଡ଼ାପକ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି । ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ । ସେମାନେ ଯେପରି ପ୍ରଭୁକ୍ତଠାରେ ସଂଲୁଗ ଜୀବନ କାଢନ୍ତି ଏବଂ ତଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ଝାଶିକ ଚରିତ୍ର ବିକଶିତ ହୁଏ ଓ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟରେ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁମୂଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଚିହ୍ନ, ଆଶ୍ରଯ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ, ଆଶ୍ରଯ୍ୟ କର୍ମର ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅନୁବର୍ତ୍ତା ହୁଏ ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । APC-BC ରେ ବଳିଷ୍ଠ କିଶ୍କା ସାଙ୍ଗୁଳୁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ପ୍ରେମାର ପ୍ରଦର୍ଶନ, ପରିତ୍ର ଆହାଳ୍ ଅଭିଷେକ ଓ ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ଉତ୍ସରଙ୍ଗର ଆଶ୍ରଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଏ । ଏମାର୍ ଅନେକ ତାଳିମପ୍ରାୟ ମୁବକ୍ ଯୁବତୀଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଆହାନଙ୍କ ପ୍ରତିଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ഏ�ാരെ ടിനോച്ചി പാഠ്യക്കൂട് പ്രചിതി :

Certificate in Theology & Christian Ministry (C.Th.) - ඇක්වර්
Diploma in Theology & Christian Ministry (Dip.Th.)- දුල බර්
Bachelor in Theology & Christian Ministry (B.Th.)- හිමි බර්

ସୋମବାରଠାରୁ ଶୁକ୍ରବାର ଯାଏଁ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୯.୦୦ ଘ. ରୁ ଅପରାହ୍ନ ୧.୦୦ ଘ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଏ । ଦିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ, ପେଶାଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବିବାହିତା ସ୍ଥାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ସମସ୍ତ ତାଲିମରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ ୧.୦୦ ଘ. ପରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯାଇପାରିବେ । ଆବାସିକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୃଥକ୍ ହୋଷ୍ଟେଲମାନ ରହିଛି । ପଢା ଦିନମାନଙ୍କରେ ଆବାସିକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଅପରାହ୍ନ ୨.୦୦ ଘ.ରୁ ୫.୦୦ ଘ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେହିନାରୁ, ପ୍ରଥମନୀ ଓ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟାବସିକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଏଥୁରେ ଯୋଗ ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ଜଳ୍ଦଧାନ । ସପ୍ତାହର ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ମାଣ୍ଡଳିକ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯାଏ । ଅନ୍ତଳାଇନରେ ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇବାକୁ ଓ ଏହି କଲେଜର କାର୍ଯ୍ୟକୁମା, ଯୋଗ୍ୟତା, ବ୍ୟୁଷନ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଏବଂ ଦରଖାସ୍ତ ପର୍ମର୍କୁ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଡ୍ରେବସାଇଟ୍
www.apcwo.org/biblecollege ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ।

APC-BC is accredited by the
Nations Association for
Theological Accreditation (NATA)

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଲୁ, ଆମର ଆତ୍ମା ହିଁ ନୂତନ ଭାବେ ଜନ୍ମ ନେଲା, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପୁନଃସୃଜିତ ହେଲା, ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସ୍ଵଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଆମର ମନ ଓ ଶରୀରର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ଜିଶ୍ଵର ଆମ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେପରି କି ଆମେ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମର ମନକୁ ନୂତନୀକରଣ କରିବା ଓ ଶାରୀରିକ ସ୍ଵଭାବକୁ କ୍ଲାଶାର୍ପିତ କରିବା ।

ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ମନର ନୂତନୀକରଣ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଅଥନିମତେ କ’ଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଓ କିପରି ତାହା କରିବାକୁ ହେବ । ଅଥରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗସବୁ ଉପରେ ଅଧ୍ୟନ ରୂପରେଖା ଦିଆଯାଇଛି ।

- ❖ ମନ: ବାଇବଳର ଦୃଷ୍ଟିରେ
- ❖ ମନ: ଏକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର
- ❖ ମନର ନୂତନୀକରଣ
- ❖ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିଭଳୀ ବିକର୍ଷିତ କରିବା
- ❖ ଆତ୍ମା ଓ ପ୍ରାଣର ସନ୍ତୁଳନ

ଏହି ଅଧ୍ୟନ ରୂପରେଖାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧ୍ୟନ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଦଳରେ ଆଲୋଚନା ବା ଅଭିଭାଷଣ/ ସେମିନାର୍/ ସଭାସମିତିରେ ଚାକା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆଶିଷ ରାଇଚୁର